

THOREGON

26

Perry Rhodan 1825

Hubert Haensel
BITVA O TRIEGER

Přeložil Jiří Podbrdský
Do digitální podoby převedl Codiac

1.

„Jakýsi stín těžce leží na naší minulosti, avšak co se stalo, nelze odestát. Můžeme se jen - Ano, vlastně musíme! -poučit z dějin! To proto, aby se neopakoval onen děs, neboť všechny inteligentní bytosti mají sklon rychle zapomínat.

Proto se musíme bránit již v počátcích. .." (Úryvek z A-Betšagova nástupního projevu, tolik tupeného médii, který dal vzniknout jeho pověsti nemožného slabocha)

A-Betšaga vyzývavě pohlédl na shromážděné Centrifaaaly a jeho zraková lišta jako by poněkud ztmavla. Na pokožce se tvořily puchýře, jaké jsou vidět v místě, kde ústí znečištěná řeka,

mající na sobě koláče špinavé pěny, do moře. Již popelavě šedý odstín pokožky zcela jasně prozrazoval stav vládcovy mysli: Měl co dělat, aby se ovládl.

Během několika málo okamžiků prošel vůdce klanu všemi barvami vzrušení, nejprve značícími ohromení, posléze zlostné vztekání a nakonec nebezpečný klid, který se mohl co chvíli změnit ve zničující výbuch zuřivosti. Stačilo nepromyšlené slovo, nejasné gesto a A-Betšagův pravý spár by vyryl hluboké brázdy do nešťastného Centrifaaala.

„Chci hlášení o úspěších, nikoli výmluvy!“ vyprskl „A žádám Californovu hlavu!“

Ve slavných centrifaaalských dějinách byly doby, kdy poslové platili za špatné

zprávy životem. Proto neznala tato epocha z minulosti nic jiného než vítězství. Ale to už bylo dávno, víc než před tisíciletím.

A-Betšagovy prsty pravé ruky, ostré jako břitvy, se křečovitě svíjely. „Je mi jedno, zda na sebe muže Caliform strhnout moc, nebo ne!“ soptil. „Chce vymazat celých tisíc let a přivolat na nás Galorňany.“

Mír byl odjakživa velmi křehký, protože byl Centrifaaalům vnucen děsivým způsobem zvenčí. Avšak vzpomínka na ony hrůzy bledla od generace ke generaci a stačilo zafoukat, aby znovu vzplály uhlíky agrese, žhnoucí pod popelem mírumilovností.

„Califormovi přívrženci se srocují,“ prohlásil důrazně B-Padrasta, náčelník bezpečnostní služby. „Nové odhady udávají, že je jich už tři sta tisíc...“

A-Betšaga mu rázným gestem odebral slovo a vykřikl: „Tajná čísla jsou ještě vyšší!“

„Přesto nechápu, proč...“

„Mám snad kolem sebe samé břídily,“ vyštěkl vůdce klanu, „kteří v obavě z nového shiftingu přišli o rozum?“

„...proč Califormovi přívrženci zahájili krveprolití,“ pokračoval B-Padrasta neodbytně. „Mezitím byla usmrcena spousta nezúčastněných, kteří se odmítli přidat ke GEDEONTĚ. - To si žádá odplatu.“

„Přesně v to Caliform doufá.“

Levá lopata náčelníka bezpečnostní služby se otvírala a zavírala v rytmu zběsilého tepu jeho srdce, což bylo neklamně znamením jeho nerozhodnosti.

Kromě toho nakláněl hlavu ke straně, takže mu byla vidět ústa.

A-Betšaga bušil spáry do stolu, na kterém byl rozložen plán hlavního města Centra Centrifaaalů. Cursor měl dvanáct milionů obyvatel

Ostré drápy vyrývaly díry do fólie přesně ve středu kruhu vyvedených svítivou barvou.

„Vezměte konečně rozum do hrsti!“ Z A-Betšagova hlasu ukapával výsměch. Od prudkých výhrad jej odrazovala pouze skutečnost, že z osmi přítomných Centrifaaalů patřilo k jeho klanu jen pět. „Místa, kde vypukly nepokoje, jsou strategicky bezvýznamná. Dokonce si dovolím tvrdit, že ten, kdo ovládá tyto čtvrti, je brzy opustí. Jejich obsazení je jen zastírací manévr, Caliform se snaží tříštit naše síly.“

„Takže zakrátko zahájí vlastní útok?“

„Za jednu, nejpozději za dvě hodiny,“ řekl A-Betšaga a poklepal ostrým drápem na několik kroužků na městském plánu. „Naše oddíly musejí zaujmout bezprostředně postavení, je třeba obsadit výzkumné středisko kosmické techniky a elektrárny zásobující vysílače a...“

Zarazil se uprostřed věty, opsal drápy na plánu pomyslné čáry a vykřikl: „Všechny volné jednotky přesuňte okamžitě, do východní čtvrti!“

„Cože, u všech Galorňanů?“

A-Betšaga vzápětí bouchl tazatele levačkou do břicha, až se zapotácel a zalapal po dechu. „Tady, tady a tady!“ zamručel a vyznačil prsty na plánu víc než dvanáct bodů, „dochází k nepokojům. Jediná čtvrť, kde je klid,

leží na východě. V sadil bych nevím co zato, že právě tam zalezl Caliform.“

„Vykouříme ho odtamtud,“ ujistil ho B-Padrista a už štěkal příslušné rozkazy. Přítomní se rozběhli za svými úkoly.

Nadešla chvíle rozhodnutí.

A-Betšaga se vzduchu stísněně ptal, zda nevyhnutelné krveprolití nepřivolá Galorňany. Nikdo nemohl předpovědět, kam až nechají dojít výbuch násilí. Caliform se právě chystal pohrdnout svým životem. Jenže shifting postihne nejen jej, ale také všechny Centrifaily.

Vzpouza GEDEONTY proti pevnému řádu byla riskantní, pokud ale bylo alespoň zrnko pravdy na A-Califormově tvrzení, že Galorňané již dávno opustili Plantagoo, mohla se rozvinout v rozsáhlou občanskou válku.

A-Betšaga si protáhl prsty pravého spáru. Možná se Galorňané stáhli do jednoho z blízkých černých mraků, z nichž se stávaly smrtelné pasti pro všechna plavidla s tranzitním pohonem. Zmizely již tucty velkých lodí, když se pokoušely prozkoumat, tyto mraky.

Ze zamyšlení vytrhla A-Betšagu zpráva, že oba cizinci, kteří pomáhali Califormovi v boji proti A-Gidecajovu klanu, byli vypátráni bezpečnostním oddílem a nedopatřením usmrceni.

„Dopravte mrtvolu do laboratoře!“ rozkázal. „Když si pospíšíme, možná vydolujeme z jejich mozků ještě nějaké informace.“

Zabít cizince byla neodpustitelná chyba. Pokud opravdu pocházeli z jiné galaxie, museli mít k dispozici neuvěřitelně vyspělou techniku, jinak

by se jim nikdy nepodařilo překonat gigantickou propast mezi dvěma hvězdnými ostrovy. Ať již usmrtil tyhle dva hladkokožce kdokoli, bude tvrdě pykat za takovou nebetyčnou pitomost.

Výpočet se přerušil, zazářil na monitoru tmavý nápis. Výsledek se blíží nekonečnu.

„...a tím je irelevantní,“ řekl kdosi za K-Oxxanem hlasem zvyklým přikazovat.

Kosmický technik neslyšel přicházet svého nadřízeného. Touto dobou se B-Resler obvykle zdržoval ve zkušebním sektoru a do výzkumného oddělení docházel teprve odpoledne.

Snad někdo nepřišel na manipulace? K-Oxxanovi sjela po obou páteřích horká vlna a v prvním okamžiku měl sto chutí vyskočit a pokusit se prodat svou kůži co nejdraž - vzápětí se ale přiměl ke klidu. Jen oddechoval trochu rychleji a na kůži mu naskočily hlubší vrásky.

„Jaká jsou měřítka?“ zeptal se ho B-Resler úsečně. Přejel drápy pravačky po monitoru a vypadalo to, jako kdyby jej chtěl rozdrásat. „Přerušeni nepřijímám,“ dodal.

„Ti cizinci lhali,“ vyhrkl K -Oxxan. „Kdyby měli vyspělou techniku - ještě vyspělejší než Galorňané - neměli by přece zapotřebí plavit se na palubě prodavače duší.“

Zbývalo ještě třicet minut a pak měl hlavní počítač zablokovat logistický

systém kosmického střediska. Vypadnou obranné systémy a A-Caliform dokáže dobýt proslulé středisko kosmického průmyslu bez citelných ztrát.

Technik byl hrdý na to, že patří k novému revolucionářovu klanu. GEDEONTA konečně vymůže Centrifaaalům mezi národy Plantaga takové místo, jaké jim náleželo odjakživa.

„Dej mi soupis všech parametrů!“ požádal ho B-Resler.

K-Oxxan rozevřel levačku, aktivoval dvě velká senzorová pole a pak začal ťukat všemi sedmi prsty pravé ruky na zpevněnou klávesnici. Objevovaly se grafy, vzájemně se prolínaly a vytvářely svérázné křivky. Hodnoty byly negativní.

Vzdálenost k nejbližší galaxii Nuccamoo činila zhruba milion dvě stě tisíc světelných let. Maximální skoková vzdálenost obnášela u moderních tranzčních pohonů dva tisíce světelných let. Překročilo-li se maximální zatížení, zvýšila se až o 20 procent, ale to značně ohrožovalo životy posádky.

Navíc po asi osmdesáti takových skocích bylo třeba ve zvýšené míře opravovat pohonné systémy a při dvojnásobném počtu skoků bylo nezbytné vyměnit je kompletně.

Grafika znázorňovala souvislost mezi hmotností náhradních agregátů, které by bylo třeba brát na cestu k sousední galaxii, množstvím potřebné energie a stárnutím konvertorů. Všechny tři křivky se rozbíhaly daleko od sebe již

skoro na počátku. Nuccamoo byla zkratka a dobře nedosažitelná. Zřejmě k ní nebyli schopni doletět ani Galorňané.

„Není nemožné nic, co je nemyslitelné,“ vyhrkl B-Resler. „Požaduji modifikaci. Stáhni křivky k sobě, K-Oxxane! Jaké jsou matematické předpoklady toho, aby náš národ dosáhl sousední galaxie?“

Ještě dvacet pět minut a zhrouť se všechny systémy. K-Oxxan se rozhlédl. Kromě něj pracovali v místnosti ještě dva technici. Sestavovali na pozitronických terminálech konstrukční plány a změny materiálů a prováděli konečné výpočty. K nejctižádostivějším A-Betšagovým projektům patřila stavba kosmické stanice ve vzdálenosti tisíc světelných let od Centra Centrifaaalů. Měla sloužit nejen výzkumu Plantaga, ale také zjistit něco o Galorňanech.

Podle K-Oxxana to bylo zbytečné mrhání prostředky, projekt byl jen laciná náhražka. Přirozené potřeby Centrifaaalů byly potlačovány již tisíc let. Nerodili se jako zdrženliví výzkumníci, nýbrž činorodí, agresivní dobyvatelé.

„Cizince přinutíme mluvit, až bude Caliform po smrti a GEDEONTA rozprášena,“ prohlásil B-Resler optimisticky. „Dostaneme z nich, co chceme...“

Vtom zablikalo několikrát osvětlení a vypadla asi třetina monitorů.

„Kontrola systémů!“ vykřikl vedoucí projektu a prudce se otočil.

K-Oxxanovy prsty zacvakaly o klávesy. Bylo mu jasné, že se někdo ve středisku právě pokusil zrušit bezpeč-

nostní program. Nebyl na to připraven. Zbývajících dvacet minut sice nestačilo k úplné blokadě, ale něco se přece jen podniknout dalo. Bude to ovšem znamenat urputný boj o tuhle centrálu.

„Nedovolený zásah do programování systému!“ ohlásil technik. „Pokusím se zjistit, kdo...“

Vedoucí projektu aktivoval interkom.

„Částečný výpadek programu ve výzkumném středisku. Provést kontrolu systému!“

„Poschodí sedm, oddělení energetických ochranných polí,“ četl K-Oxxan z displeje. „Odtamtud někdo napadl hlavní systém.“

B-Resler okamžitě pochopil, co je ve hře. „Bezpečnostní oddíly do poschodí sedm!“ vykřikl. „Zastavit přívod energie na sedmičku! Máme mezi sebou sabotéra.“

Kolik času zbývá, než naskočí můj program? Patnáct minut. K-Oxxan tušil, že druhý zásah si již dovolit nemůže.

Přispěchala mu na pomoc náhoda: Na monitoru se objevilo logo cetrifaalského vládce a vzápětí A-Betšaga zahřímá z reproduktorů: „Vyčenichali jsme Califorma. Všechny volné jednotky do východní čtvrti! Lokalizovali jsme úkryt GEDEONTY v oblasti simulačního centra.“

„B-Resler potvrzuje příjem. Posíláme do akce speciální jednotku.“

Při každém jeho slově jako by se K-Oxxanovi zabodl do kůže špendlík. Jen on mohl zabránit tomu, aby jediná A-Betšagova nebezpečná zbraň dorazila do východní čtvrti. Kluzák byl vybaven moderními ochrannými štíty, které

nedokázal prorazit žádný známý zbraňový systém. Také ve skafandrech příslušníků speciálního komanda byly zabudovány miniaturizované projektory, proti kterým byli A-Caliform a jeho věrní zcela bezbranní. Tyto zbraně držela vláda doposud v nejpřísnější tajnosti.

„Co je s těmi cizinci?“ vyzvídal K-Oxxan. „Musíme na ně brát ohled, pokud chceme něco mít z jejich techniky.“

„Hladkokožci zahynuli politováníhodnou náhodou při nehodě,“ odpověděl A-Betšaga. „Odborníci se pokoušejí zakonzervovat alespoň část jejich vědomostí.“

B-Resler vydal rozkaz k zahájení akce. Přesně o devět minut dřív. Zatím ještě totiž fungovaly důležité komunikační cesty. K-Oxxan se vzrůstající zlostí sledoval, jak vnější kamery monitorují speciální komando.

Viděl nemotorné postavy v kosmických oblecích a stejně neohrabaně vypadal kluzák vznášející se na antigravitačních polích.

„Califormova smrt ukončí převrat dřív, než vůbec začne,“ prohlásil vítězoslavně B-Resler. „A všichni sympatizanti GEDEONTY půjdou do klatby. Budou prospívat společnosti v rudných dolech na Kataromu a Triegeru.“

Vedoucí projektu se uchechtl, ale náhle se zajíkl, zraková lišta mu ztmavla a z úst mu vytryskla krev. Přepadl dopředu a technici u vedlejších monitorů zpozorněli teprve ve chvíli, kdy K-Oxxan chytil klesajícího B-Reslera do náruče.

Uviděli, jak z K-Oxxanova pravého spáru skapává žlutá krev, ale trvalo jim několik vteřin, než pochopili, že je mezi nimi vrah. Technik využil jejich zaváhání, zmocnil se B-Reslerova ručního paprskometu a vypálil. Implodovala jedna obrazovka za druhou, zatímco K-Oxxanovem sebe šířil zkázu a křičel: „GEDEONTA zvítězí!“

Prvního technika dostal paprsek uprostřed skoku a druhý se snažil zapnout varovný signál: Než se stačil na jeho monitoru objevit příslušný symbol, zasáhl ho paprsek mezi páteře a zakrátko se roztříštila i obrazovka za ním.

K-Oxxanovi zbývalo pět minut, než vypadnou systémy. Pak už ani on nebude moci nic dělat. Horlivě ťukal na klávesnici a musel překonat několik pojistek, než se konečně rozsvítil černý symbol. Byl uvnitř palubního zbraňového systému speciálního kluzáku, vybaveného šesti říditelnými raketami s konvenčními náložemi, určenými k ničení pohyblivých cílů, a dvěma střelami s jadernými hlavicemi.

Uveďte přístupový kód číslo dvě! zablikalo na monitoru.

K-Oxxan zaklel. Znamenalo to, že všechny rakety byly již opatřeny cílovými programy. Neměl čas je zrušit. Přepnul na výřez městského plánu. Blikající bod značil polohu kluzáku. První raketa měla být odpálena za dvacet vteřin. Cíl - simulační centrum. K-Oxxan opět strnul, když si uvědomil, jak přesně zjistila A-Betšagova

rozvědka, kde se nachází A-Califormův hlavní stan.

Změna cíle není možná!

První raketa se už sunula na odpalovací rampu.

Samovznícení ve vzdálenosti pět set metrů od cíle!

Vzdálenost dosažena,. nařukal K-Oxxan. *Chyba souřadnic*, zněla odpověď.

Technik se zarputile snažil ovlivnit pozitroniku speciálního kluzáku přes hlavní počítač, a když se mu to konečně podařilo, opustila raketa právě odpalovací rampu. Za ní se do ní sunula druhá střela.

Nyní již nikdo nedokázal zabránit explozi. K-Oxxan sledoval na mřížce hledáčku obrysy simulačního centra. Obrázek vzápětí pohasl.

Zásah!

Když vyšlehly plameny z trysek druhé střely, podařilo se K-Oxxanovi změnit program tak, aby její nálož vybuchla ještě uvnitř kluzáku. Spokojeně sledoval, jak se naplňuje jeho zkázonosný záměr.

Do výpadku systémů v kosmickém středisku zbývaly ještě dvě minuty. K-Oxxan přerušil spojení s centrální pozitronikou a jako každý den opustil pracoviště. Rozječely se sirény, ale nikdo ho nezadržel. Bezpečnostní opatření přestala fungovat ve chvíli, kdy vycházel z budovy.

Ani ne půl hodiny poté, co obdržel hlášení bezpečnostního oddílu, stál

A-Betšaga konečně v přísně střeženém oddělení lékařské laboratoře před oběma cizinci. Dokonce se mu podařilo na chvíli zapudit myšlenky na střetnutí s Califormem a GEDEONTOU.

Cizinci měli na sobě obleky zhotovené na centru Centrifaaalů, jen kulaté lebky měli obnažené. Vrchní velitel podrobně zkoumal jejich obličej. Připadlo mu obtížné uvěřit, že by tihle tvorové byli schopni vyvinout tak vyspělou techniku. Nato měli příliš nízké čelo a jen poloviční objem mozku oproti Centrifaaalům. Jejich podivné oči zřejmě nedokázaly spojit dva jednotlivé detaily ve smysluplný celek jako zrakové lišty Centrifaaalů.

Jejich pokožka vypadala přímo odpudivě, byla nepřírozně hladká a stěží je mohla ochránit před choroboplodnými zárodky nebo parazity, když nevylučovala ze žláz jedovaté látky.

A-Betšaga natáhl pravici, ale nedotkl se tlustého nebožtíka. Na obličej mrtvol se perlily kapičky až k místu, kde začínaly ryšavé ježaté vlasy. Ucukl, když jeden lékař nabral tekutinu na destičku a podrobil ji analýze. Pomocné síly začaly svlékat nehybná těla a současně připravovaly přípojky snových sekventorů.

A-Betšaga vyhledal velitele bezpečnostního oddílu. F-Soerer stál opodál a přihlížel přípravám. Věděl dobře, že se jeho podřízení dopustili neomluvitelné chyby. A on za ně odpovídal.

„Jen jsme si je trošku podali,“ špitl, když na sobě ucítil, jak ho A-Betšagův

doslova propaluje pohledem. „Centrifaaal by se jen oklepal a šel dál.“

„Tohle ale nebyli žádní Centrifaaalové,“ připomněl mu vrchní velitel. „Copak vám nedošlo, že jejich těla jsou stejně zranitelná jako jejich pokožka?“

„Může za to droga pravdy:“ bránil se chabě F-Soerer.

„Cože, tys...?“ zavrčel centrifaaalský vládce.

„Chtěli jsme se dozvědět, kam zalezl Caliform. Museli to přece vědět...“

„Ano, to museli,“ opakoval A-Betšaga vztekle. V zápětí vymrštil pravačku a drápy se zasekly hluboko do F-Soererova trupu kousek pod pravou podpažní jamku, kde nebyl žádný životně důležitý orgán ani tudy neprocházely velké cévy, zato se zde křížily důležité nervové dráhy. Velitele bezpečnostního oddílu to muselo příšerně bolet, ale nepohnul jediným svaem.

„Co ses dozvěděl? Co, u všech Galorňanů?“

„Nic,“ zachrčel F-Soerer. „Zpočátku se zdálo, že hladkokožci reagují podle našich představ, ale pak se začali vzpouzet a mlátit kolem sebe. A když jsme je pak zmáčkli, vypadly jim tělesné funkce.“

Jeden z vědců škrábl pařátem hřbet ruky tlustého cizince a z rány vytekl řídký rudý výměšek. „Citlivé organismy.“ prohlásil. „Jestli je to krev, obsahuje hodně železa.“

Pro A-Betšagu ale byl nyní důležitý záznam mozkových proudů, biologické funkce odhalí až pitva.

Konečně se na monitorech objevily nejasné vlnovky.

„Mozkové funkce jsou slabé, ale jsou,“ prohlásil kdosi..

A-Betšaga nepochyboval o tom, že mozky hladkokožců mají i přes vnější odlišnosti podobnou strukturu jako mozky Centrifaaalů. Ty vážily víc než dva kilogramy a skládaly se z dvou set miliard vzájemně propojených nervových buněk. Synapse obsahovaly chemické látky -neurotransmitery, které vytvářely síť, jakmile se uvolnily.

Již několik staletí znali Centrifaaalové tyto neurotransmitery a uměli měřit a pozitronicky zaznamenat jejich nepatrný elektrický potenciál. Protože byla tato technika původně vyrobena k vyhodnocování snů, nazvali příslušné přístroje prostě snové sekventory.

Chytré hlavy brzy přišly na to, že se takto dají rekonstruovat myšlenky, sny a denní vidiny druhých osob. Přehrál-li se záznam do příjemcova mozku, uvolnily se ze synapsí příslušné přenosové látky a příjemce byl schopen přesně reprodukovat myšlenky svého dárce. Tento významný objev se stal v posledních staletích pevnou součástí centrifaaalské kultury. Snoví návrháři vytvářeli sekvence plné zabíjení a vraždění, které plně vyhovovaly centrifaaalské povaze, ale byly potlačovány v obavě z nového shiftingu. Centrifaaalové mohli být sami sebou jen v simulačních centrech, kde prožívali dobrodružství ve virtuální realitě, kterou pro ně vymysleli jiní.

Na záznamové zařízení byli připojeni dva vědci. Byli zjevně v transu a leželi

na operačních stolech napjatí jako struny – nic ale nepřijímali. Stejně bídne bylo grafické znázornění na monitoru.

„Je to marné,“ prohlásil A-Betšaga, když uplynulo několik minut. „Pusťte se do pitvy!“ Obrátil se k odchodu, když vtom ho zadržel výkřik vedoucího projektu.

„Zdá se, že záznamu brání blokáda důležitých mozkových plen. Zřejmě došlo k změnám, které znemožňují výklad neurotransmiterů.“

Znali snad cizinci princip funkce snových sekventorů a prostředek proti krádeži myšlenek? A-Betšaga byl přesvědčen, že tihle dva znamenají skutečně skvělý úlovek. „Zastavte záznam!“ přikázal v náhlém popudu. „Chci vědět, jestli jsou hladkokožci schopni alespoň přijímat !“

Vědci přepólovali zapojení přístrojů a vnější dráždění způsobilo zvýšenou aktivitu mozku obou cizinců. Jeden z vědců přijal zakrátko od tlustého tato slova: „Co je , to za svinstvo? Do jakých sraček jsem to spadnul?“

2.

Z bahenních děr vytryskly do výšky vroucí, prskající stříky a zakrátko se dolů opět snášela černá dehtovitá brečka. Ve vlhkém vzduchu se nedalo skoro vůbec dýchat a uvolněné hnilobné plyny pálily v plicích jako čert.

Nebylo vidět ani na deset kroků a difúzní zeleň znemožňovala odhad vzdálenosti. V údolí to zlověstně bublalo, a vřelo, neustále praskaly

plynné bubliny a pleskal dehet pršící z výšky. Odněkud se ozývalo praštění kostí, lupání trhaných šlach a děsivé zvuky meloucích čelistí.

V tomto příšerném, nepřátelském prostředí by zřejmě nepřežil ani Centrifaaal. Při každém kroku se houpající slatina mlaskavě lepila k nohám, jako by chtěla navěky zadržet svou oběť.

Vtom se rozeřvalo kdesi v hloubce přízračné zvíře a znělo to jako hukot reaktivního pohonu. Bažina se rozestoupila a z ní se vynořila bestie, jejíž dech byl ještě smrdutější než všechny bahenní plyny dohromady.

Na šupinatých krcích se kývaly dvě hranaté lebky, mohutné špičáky o sebe dutě narážely a rozemílaly poslední zbytky oběti. Zelené oči žhnuly ve tmě. Náhle se jedna z hlav předklonila, z obrovských čelistí jí vypadly kusy rozdrásaného masa a vrhla se na novou oběť.

Centrifaaal zareagoval rychle, a přece se mu nepovedlo uskočit z dosahu netvora, protože vězel pevně v bahně. Cvakající zuby ho minuly jen o vlásek, když se natáhl jak široký tak dlouhý do bahna a mrštně se převalil.

Zvíře zařvalo a jedna velká hlava se pátravě kymácela ze strany na stranu. Centrifaaal bojoval s nepoddajným marastem, který ho nemínil pustit ze své mlaskavé náruče.

Vzápětí se z bažiny vynořilo netvorovo tělo, které vypadalo jako hora masa obrostlá mechem. Centrifaaalovi se po mohutném vlnění slatiny konečně podařilo zvednout na

všechny čtyři a už se na něj opět vrhly vražedné čelisti. Ozval se hrůzný řev ... a kupodivu postupně slábl, až ztichl docela.

Dvě hlavy bestie se rvaly o svou kořist. Tlamy na sebe dutě narážely a zasazovaly si hluboké rány. Vzápětí jedna z nich šťouchla Centrifaaala do boku a odhodila ho stranou. Instinktivně zabořil levačku do vrásčité kůže a ztratil půdu pod nohama. X-Uxxol vymrštil pravačku, zaryl se spárem do tlusté pokožky a vyrval z ní velké cáry. V panické hrůze se hrabal rukou až v cukající se tkáni.

Vtom se X-Uxxol neudržel, otočil se ve vzduchu a dopadl na záda. Páteřemi mu projela bodavá bolest a zcela ho ochromila. Cítil, jak se mu čelisti svírají kolem levé paže a zuby z ní trhají kusy masa. Touž se k němu přiblížila druhá hlava a zabořila se zuby do jeho nohou. Centrifaaal zařval smrtelnou úzkostí...

Ječel jsem jako nikdy předtím v životě. Byl tohle opravdu, můj hlas, byl jsem to já, kdo hleděl do tváře Smrti? Tlamy netvora se začaly rozplývat jako mlha zvířená nastávající vichřicí. Zíral jsem na svou pravou ruku a na ostré drápy na ní - ale ani ty nebyly skutečné. Nikdy jsem neměl sedm prstů navíc ostrých tak, že by byly schopné vraždit. To, co jsem viděl, byla centrifaaalská ruka.

Trhl jsem sebou a zvedl se. Strhl jsem si při tom z hlavy elektrody, pomocí kterých jsem byl napojen na bizarní

přístroje. Kde to jsem? napadlo mě. Centrifaaalové nás s Bullym přemohli a dali nám nějakou injekci - a pak se film mých vzpomínek přetrhl. Měl jsem před očima pouze onen příšerný bahenní svět, ale ani ten nebyl reálný.

Centrifaaalové stáli kolem mě v půlkruhu a připomínali mi anděly smrti. Spočíval jsem na širokém měkkém lůžku. Přístroje vedle sebe jsem znal velmi dobře. Viděl jsem jich stovky v simulačních centrech, v nichž se frustrovaní Centrifaaalové dostávali pomocí snů do virtuální reality, která jim dovoľovala dělat to, čeho by se ve skutečnosti nikdy neodvážili - zde si směli beztrestně vybit vrozenou agresivitu. V galaxii, kde neplynul všeobecný mír z přirozenosti, nýbrž byl všem vnucen, protože ničeho se neděsili víc než galornského shiftingu, potřebovalo takové uměle navozené násilné sny mnoho jedinců.

Centrifaaalové na mě civěli asi tak, jako kdysi na Zemi téměř před třemi tisíci let lidé na mimozemšťany - s vědeckým zájmem chladem patologa a nepochopením a nenávistí současně.

„Dobrý den,“ řekl jsem a nemusel jsem mít ani na krku destičkový translátor, protože jsem se v posledních týdnech naučil pozdravit v místní řeči,

„On žije,“ hlesl jeden z "andělů smrti" ohromeně.

„Nemysli si, že díky tomu ujdeš trestu,“ odsekl druhý. Opovrřlivě, jaksi číhavě si mě změřil, jako kdyby ode mě očekával víc než jen běžný pozdrav.

V té chvíli zachrčel a zabublal Reginald Bull. Nebyl jsem schopen posoudit, zda

se nám zdá stejný sen nebo zda přítele naprogramovali jinak. Tlust'och začal tlumeně klít, což mi prozradilo, že neutrpěl žádnou škodu.

„Co chystá Caliform? Ukrývá se v simulačním centru?“ zeptal se mě zostra Centrifaaal a probodával mě zkoumavým pohledem.

Podle toho, jak sek němu ostatní chovali uctivě, jsem usoudil, že musí být hodně velké zvíře. „Ty jsi A-Betšaga?“ zeptal jsem se ho rovnou.

Zjevně ho to zaskočilo.

„Tomu říkám milé přijetí,“ zavrčel Bully vztekle. „Jestli to takhle půjde dál, můžou mi všichni Centrifaaalové vlézt na hrb. Chci se konečně dostat ke Galorňanům, a pak zpátky do Sluneční soustavy.“

Protože Bully měl zapnutý translátor, viděl jsem jasně, jak A-Betšaga tuhne po každém jeho slovu ještě víc. Při zmínce o Galorňanech sebou trhl a zafuněl jako býk, když uvidí červený hadr.

„Oceňuji tvůj jemnocit,“ sykl jsem směrem k Bullovi.

„Cože?“ vyhrkl. „Ach tak, ty myslíš, že jsem raději neměl mluvit o Galorňanech?“

Šlápl do porcelánu i druhou nohou. A-Betšaga jen zacukal pravým pařátem.

„Sice si nemyslím, že Ce Rhioton letí zrovna na Centrum Centrifaaalů, ale u Galorňanů jeden nikdy neví,“ pokračoval Reginald Bull, jako by se nechumelilo.

Vrhl jsem na něj varovný pohled. Nechtěl jsem, aby to přehnal a dosáhl opačného účinku, než zamýšlel. Stačilo,

aby nám A-Betšaga umožnil setkat se s Galorňany.

Bully se jen nestoudně zašklebil.

„To se tolik bojíš o život, že žvaníš nesmysly, hladkokožče?“ vykřikl A-Betšaga, bleskurychle se obrátil k Bullovi a napřáhl pravačku. V první chvíli to vypadalo, že ho chce rozsápat, ale jen ho stáhl z lehátka.

Také ostatní Centrifaaalové zaujali výhrůžný postoj. Zřejmě již došlo k prvním šarvátkám mezi GEDEONTOU a vládními oddíly. A-Caliform chtěl uchvátit moc a vrátit Centrifaaalům úctu, jež jim podle něj náležela.

Vládní přívrženci nás brutálně zmlátili a vpíchl nám pod kůži látku, v které jsem později poznal drogu pravdy. Uvědomil jsem si, že se nás vyptávají na A-Califorma a GEDEONTU, ale nebyli jsme jim s Bullym schopni odpovědět na žádnou otázku.

Injekce mě ochromila. Možná bychom byli s Bullym zemřeli, kdybychom neměli aktivátorové čipy, které nám nejen poskytovaly potenciální nesmrtnost, ale také neutralizovaly jedovaté látky a jiné škodlivé vlivy a urychlovaly hojení. Smrtelná zranění nám však vyléčit nedokázaly. Proti centrifaaalským spárům by nic nezmohly.

Také nyní jsme se museli bát o život. Všechna slova byla zbytečná, nikdo by nás beztak neposlouchal. Když A-Betšaga hodil Bullyho zpátky na lehátko, prudce jsem se otočil, vrazil jsem jednomu Centrifaaalovi loket do břicha a druhého jsem zneškodnil úderem pěsti do spánku. Bully se vyhnul opětovnému výpadu A-Betšagovy

pravačky a kopl jej oběma nohama do klíčních kostí. Vládce se sesul na podlahu.

To už se po mně sápal další Centrifaaal. Sklopil jsem se, podběhl jsem ho a nakopl ho do míst, kde mu končily obě páteře. Jak padal, strhl s sebou dva své druhy.

Na domluvu bylo již příliš pozdě. I kdyby Centrifaaalové byli ochotni se s námi dohodnout, nemohli mi už důvěřovat. Ostatně ani já jsem jim nevěřil! Nechal jsem se strhnout instinkty, místo abych použil rozum.

Útek nebo útok - to bylo neblahé dědictví našich předků, které nepotlačil ani civilizační vývoj. Vlastně jsme se v tomhle my Pozemšťané příliš nelišili od Centrifaaalů. Sice jsme se nehlásili k otevřené agresi, ale jinak jsme byli otroky vlastních genů. Také my jsme občas snili o násilí a probouzeli se stísnění a spokojení současně.

„Ustupte, nebo váš vůdce zemře!“ vykřikl Reginald Bull a Centrifaaalové se zarazili. Tlustouch zkroutil A-Betšagovi pravou ruku za zády a držel ho před sebou jako živý štít. Zároveň mu přiložil ke krku ostrý úlomek nějakého přístroje, který sebral ze země.

Byla to patrně jediná řeč, které v té chvíli Centrifaaalové rozuměli.

„Tak je to dobře,“ řekl Bully vzápětí poněkud smířlivěji. „A teď si rozumně promluvíme.“

Bylo pro nás důležité dohodnout se s Centrifaaaly, jinak bychom měli jen nepatrnou naději, že se dostaneme z Centra Centrifaaalů se zdravou kůží. Když jsme se předtím nenápadně vytratili, A-Caliform určitě pochopil, že nikdy nedostane to, co si od nás sliboval. Bylo ale také jasné, že se postará, abychom nemohli seznámit se svými vědomostmi a technickými znalostmi nikoho jiného.

„Nepřišli jsme jako nepřátelé,“ obrátil jsem se nyní na A-Betšagu. „Chtěli jsme ti sdělit vše, co víme o nadcházejícím útoku GEDEONTY.“

Nevěřil mi a já ho velmi dobře chápal.

„Tví podřízení nás přemohli,“ prohlásil Bully. „Myslím si ale, že jsme si kvít nechceme s vámi bojovat.“ Demonstrativně odhodil kovovou střepinu a pustil centrifaaalského vládce. Ostatní se na nás chtěli okamžitě vrhnout, ale A-Betšaga je zarazil jediným gestem a řekl:

„Proč jste pomohli na palubě CHIIZ zničit A-Gidecaje a jeho oddíl? Kdybyste se byli zachovali neutrálně...“

„...byli bychom dávno po smrti,“ doplnil jsem ho místo Bulla. „Bylo to zabijácké komando!“

„Caliform by se byl stal jen obětí politování hodné nehody.“

„A sním i cestující a posádka lodi. Jednali jsme v sebeobraně, A-Betšago, a zachránili jsme stovky nevinných.“ Pochopil vůbec, o čem mluvím? Místo obličeje jako by měl kus ledu a nedal na sobě znát, co mu táhne hlavou. Patrně

zvažoval, zda je vhodnější se s námi spojit, a bylo zřejmé, že dojde k stejnému závěru jako A-Caliform, tedy rozhodne se, že ano.

„Caliform způsobí, že na náš národ dolehne shifting,“ prohlásil A-Betšaga. „Povězte nám, co víte o něm a o GEDEONTĚ!“

„Nejsme zrádci a nechceme žádné krveprolití,“ stanovil Reginald Bull podmínky naší spolupráce.

„Z tvých mediálních výzev usuzujeme, že se lze s tebou rozumně domluvit,“ dodal jsem. „Třebaže to zabijácké komando...“

„Já jednám pouze rozumně,“ bránil se A-Betšaga. „Ke krveprolití nedojde, pokud zemře Caliform! Kde ho najdu? Podle mých informací se ukrývá v jednom simulačním centru.“

„Proč se nepokusíš ho zajmout?“

A-Betšaga se na mě podíval, jako kdyby , pochyboval o mém zdravém rozumu. „Jsi cizinec,“ řekl skoro soucitně, „a proto neznáš naše zvyky. Caliform by se nikdy nenechal zajmout. Skončilo by to krvavou lázní. Přinese neštěstí nám všem, pokud se nestane obětí politováníhodné nehody.“

„Tohle slovíčkaření Centrifaaalům rozhodně nepomůže.“

„Jsou to zakuklení Galorňané!“ vykřikl vzadu nějaký Centrifaaal „Neměli bychom se s nimi dávat dohromady!“

„Zmlkni!“ okřikl ho A-Betšaga. „O tom rozhoduju jen já, nikdo jiný!“ Obrátil se na mě a vyhrkl: „Co nabízíš?“

„Známe neuralgické body, na které udeří A-Caliform nejdřív,“ řekl jsem.

„Pokud se podaří tvým poddaným uhájit tato postavení, k žádné revoluci patrně nedojde.“

„Jak vám to mám ale věřit?“

V té chvíli přiběhl k A-Betšagovi nějaký Centrifaaal a chvíli do něj hučel. Mluvil rychle a naše translátory stačily zaznamenat jen útržky vět. Nicméně jsme poznali; že jsme přišli Se svými informacemi pozdě.

Revoluce již vypukla. A-Caliform udeřil dřív, než rozhlašoval. Jeho rozhodnutí zřejmě stěžší uspíšilo naše zmizení, ale patrně nechal záměrně v nejistotě o přesném začátku povstání i své nejbližší důvěrníky.

„Ostřelovali jsme Califormův hlavní stan raketami,“ prohlásil po chvíli A-Betšaga, „ale cíl zasáhly jen dvě střely. Bohužel nenapáchaly mnoho škody. Jeden z našich kosmických specialistů přešel na stranu povstalců.“

„K-Oxxan?“ vyhrkl jsem spontánně. Znal jsem tohle jméno od A-Califorma již několik dní.

Centrifaaalský vládce na mě ohromeně pohlédl a zeptal se mě: „Odkud znáš jméno toho zrádce?“

„Patří k A-Califormovu novému klanu,“ odpověděl jsem.

„Možná mi přece jen k něčemu budete,“ řekl A-Betšaga spokojeně.

Doufá, že mu dáme k dispozici nějaké zbraně? pomyslel jsem si. Bezpochyby se domníval, že naše zbraňové systémy jsou stejně vyspělé jako naše kosmická technika..Nebo doufá, že se za Centrifaaaly přimluvíme u Galorňanů?

3.

A-Betšaga byl rozervaný. Zmítal se mezi válkou a mírem, a nedovedl se rozhodnout.

Ze všeho nejraději by zřejmě chtěl obojí najednou. Válku jako ventil pro potlačenou agresivitu Centrifaaalů a mír, aby mohl předvést Galorňanům, jak se jeho národu hnusí jakékoli násilí.

Bully si mumlal něco pro sebe a já mu nerozuměl. Ve vládním paláci vládl neskutečný zmatek. Dům byl postaven ve tvaru centrifaaalského spáru.

„Co to meleš?“ zeptal jsem se přítele. Tlust'och připomínal přetopený kotel a v obličeji byl celý brunátný. Kývl hlavou směrem k A-Betšagovi, který seděl uprostřed svého štábu jako bachratý pavouk a vyvolával si na monitoru informace. Zrovna jemně s klávesami ani se spínači nezacházel.

Skleněnými panoramatickými okny jeho kanceláře, která se nacházela odhadem ve dvacátém poschodí, jsme měli báječný výhled na město a na tři z šesti ostatních stylizovaných centrifaaalských spárů, které se blyštily v zapadajícím slunci jako rozžhavená tekutá ocel.

Nad několika městskými čtvrtěmi stoupal dým. Boj o moc vzplál plnou silou, naše naděje na vítězství rozumu a na to, že protivníci zasednou k jednacímu stolu, se rozplývala minutu od minuty.

A-Caliform provokoval Galorňany k zásahu. Ukončí ti, kteří před dávnými dobami Zajistili mír na Plantagu, krveprolití na Centru Centrifaaalů? Vůdce GEDEONTY tomu nevěřil,

uctíval staré ideály bojovnosti a síly, které měli Centrifaaalové v krvi.

A nedalo se říct, že by si A-Betšaga nechal vnutit boj proti své vůli. Odlišoval se od A-Califorma pouze v jediném - bál se Galorňanů, a proto operoval zdrženlivěji.

„Bully,“ připomněl jsem tlust'ochovi, „Nerozuměl jsem ti ani slovo.“

„...a nechceš-li být mým přítelem, rozbiju ti hlavu,“ deklamoval koutkem úst neochotně.

Přesně vystihl situaci v Cursoru, kde zuřila občanská válka. Bojovalo se o strategická postavení, povstalci se již opevnili v některých důležitých budovách a udržovali vládní vojska v uctivé vzdálenosti těžkými zbraněmi.

Cestou do kanceláře nám A-Betšaga vysvětlil, co od nás očekává. Technické know-how výměnou za naše životy. A možná i za kosmickou loď.

Jeden uniformovaný Centrifaaal, příslušník tajné služby, donesl hlášení, že vládní jednotky dobyly simulační centrum. Obránci, demoralizovaní raketovým útokem, se zmohli jen na chabý odpor.

„Na obou stranách jsou mrtví a ranění,“ oznámil. „Caliform a jeho nejbližší důvěrníci tam nebyli. Vypadá to, jako kdyby se stáhli ještě před raketovým přepadem.“

„Kam?“

„To nevíme.“

„Tak je najděte ! Chci Califorma - mrtvého!“ zařval A-Betšaga.

O několik minut později jsme byli já a Bully s centrifaaalským vládcem opět

sami. A-Betšaga se k nám obrátil zády a stále nervózněji manipuloval s přístroji.

Bully na mě vrhl tázavý pohled. Pokrčil jsem rameny a hned nato jsem zavrtěl hlavou, když tlust'och zvedl hlavu a začal hledat na stropě skryté projektory. Rozhodl jsem se přejít do útoku.

„Otočil ses k nám zády, abys nás vyprovokoval, A-Betšago?“ zeptal jsem se vládce rovnou. „Budeme pak zabiti, nebo jen omámeni energetickými poli?“

Prudce se otočil a vypálil: „Co by vám bylo milejší?“

„Ukončení bojů, ato co nejdřív.“ Pronikavě se na mě zahleděl a pak váha vě přiznal: „Já se ve vás cizincích nevyznám. Bojujete jako Centrifaaalové, ale máte spoustu řečí o míru jako Galorňané. To je absurdní, protože jedno vylučuje druhé.“

„Pokus se domluvit s A-Califormem,“ pobídl ho Bully.

„Co bych mu asi měl říct?“ zavrčel A-Betšaga, popadl nosič dat a mrštil jím po nás.

Osmihranný plochý kotouč se několikrát převrátil ve vzduchu a dostal se do oslnivé záře proudící z malých prohlubní ve stropu. Následovala dutá exploze a na podlahu dopadly žhavé úlomky.

„Roztomilá hračka,“ povzdechl jsem si.

GEDEONTA dobyla již čtyři z dvanácti planetárních videostanic a prakticky všechny vysílače projevovaly otevřené sympatie s revolučním hnutím.

Velká nástěnná obrazovka nám přinášela nejposlednější zprávy. Bylo to

stejně jako kdysi na Mléčné dráze: Obyvatelstvo bylo zjevně manipulováno. Ani já, ani Bully jsme nedokázali posoudit, co je skutečnost a co výmysly rafinované propagandy. A-Betšaga byl označován za břídila, slabocha, který pokrytecky vyhrožuje shiftingem, aby zakryl vlastní neschopnost.

„...říkám všem -ať to chtějí slyšet nebo ne - že Galorňané dávno ztratili svůj význam. Nemusíme je respektovat a především se nesmíme již déle nechat utlačovat.“ A-Caliform se ve své plamenné řeči zaměřil na necelé čtyři miliardy obyvatel žijících na Centru Centrifaaľů. A bezpochyby mluvil v přímém přenosu.

Jen tři stanice stále ještě vysílaly A-Betšagovu výzvu k rozumu. Nikoho už nezajímala.

Na milionové velkoměsto se snášel soumrak. Nebýt sloupů kouře tyčících se té- měř kolmo k nebi, skýtalo by obraz klidu a míru.

Vtom v namodralé temnotě zazářil ohnivý balón a hned následovala druhá exploze, která zničila několik pater mrakodrapu stojícího o několik kilometrů dál. Dolů do ulic přšel roztavený materiál a zažíhal nové a nové požáry. Šílenství začínalo mít metodický ráz, šířilo se jako stepní požár a žádalo si další a další mrtvé a raněné.

„A-Betšaga právě zničil raketami vysílač, ale ani tím nám nemůže zabránit v dalším přenosu. Jen se tím usvědčil ze lži! Proč zabíjí, když se tolik bojí Galorňanů?“

„On se zbláznil!“ vykřikl rozrušeně centrifaaľský vládce. „Vždyť vysílač ostřeloval on sám! Vraždí, a ještě to svádí na mě!“

„Všechno, co se děje na této planetě, je šílené,“ odpověděl jsem mu. Nebyl jsem pevně přesvědčen, že A-Betšaga mluví pravdu. „Ozbrojená střetnutí nepřejí komunikaci.“

Čekala nás dlouhá noc. Noc, kdy hrůza měla ovládnout Cursor. Války jsou odporné přinášejí lidem bolest a bezmezné utrpení a přitom je vyvolá vždy jen hrstka šílenců. Pozemšťané by o tom mohli vyprávět romány.

„Je to v prdeli,“ ulevil si Reginald Bull. Neměl ve zvyku vyjadřovat se takhle drasticky, protože od nositele buněčného aktivátoru se očekává jistá vznešenost, ale v téhle chvíli měl pravdu.

Jen jsem se zhluboka nadechl, na chvíli zatajil dech a opět jsem zprudka vydechl.

Z města šlehaly vzhůru k temné obloze vysoké plameny a nad nimi se vznášela černá mračna. Blikající kluzáky sváděly na nebi urputné souboje.

A-Betšaga shromáždil svůj štáb a neustále někdo přibíhal a odbíhal. My s Bullym jsme byli v téhle chvíli nedůležití a nikdo si nás nevšímal.

„Pokud se budete chovat tiše, nemám nic proti tomu, že jste tady,“ řekl centrifaaľský vládce. „Myslím, že Caliform se nedožije rána.“

Jeho přání bylo otcem myšlenky. Také jeho chvějivý hlas naznačoval, že už dávno není přesvědčen o tom, co říká. Jeho oddíly zaznamenávaly nemalé ztráty a přívrženci GEDEONTY vypudili z několika městských čtvrtí vládní vojska úplně. Povstalci měli pod kontrolou již veškeré vodní zdroje, a proto nebylo možné hasit požáry. Vysílaly ještě dvě videostanice a jejich reportáže nám Pozemšťanům připadaly nesrozumitelné. Naplno se v nich projevovala zvláštní psychika Centrifaaalů, kteří po vynuceném míru hledali po tisíce let ventil pro nahromaděné agrese a vrhali se na sebe jako zběsilí. To vše navíc probíhalo v přímém přenosu.

Skupiny ozbrojenců sváděly zarputilé pouliční bitvy, i když jen málokdy používaly těžké zbraně. Stanice přenášely po celé minuty, jak se na jednom z velkých cursorských náměstí bez skrupulí rvou i civilní osoby.

„Jsou jako malé děti, které byly celé dny i zavřené doma a teď si vylévají zlost,“ poznamenal Bully.

Vtom se na obrazovce zjevil celkový záběr ukazující boj vládních vojsk s povstalci - alespoň jsem se domníval, že jde o pravidelné jednotky, když jsem si všiml, jak na ně zareagoval A-Betšaga a jeho štáb. Asi dvacet Centrifaaalů bránilo dopravní uzel v centru města proti útočníkům, kteří se kryli za převrácenými vypálenými vozidly. Tyhle výjevy byly bohužel běžné všude ve vesmíru.

Kdy inteligentní bytosti konečně využijí své inteligence k tomu, aby

přestaly s tímhle šílenstvím? Kdy - místo aby se navzájem vraždily - spojí své síly, aby pokročily ve výzkumu záhad Stvoření?

Kamera zašvenkovala vzhůru na vůz magnetické visuté dráhy, který se pomalu blížil k místu střetnutí. Za osvětlenými okny byly vidět bledé obličeje několika Centrifaaalů. Povstalci zahájili na vůz palbu, ale mířili bůhvíkam. Navíc ve chvílce přestali střílet. Obránci se rovněž snažili úporně na poslední chvíli vůz zastavit. Následovala mohutná detonace provázená oslnivým zábleskem a komando sebevrahů ve voze vyneslo povstalcům dílčí úspěch.

Režisér vzápětí přepnul na kameru, který zabírala celek z protilehlé výškové budovy, a spatřili jsme obraz zkázy, krveprolití a zmaru.

A do toho zněla komentátorův hlas: „GEDEONTA zvítězí! Smeteme prohnílý, změkčilý A-Betšagův režim stejně jako přežitou představu, že nás Galorňané pozorují. Oni neexistují, náš národ se nechal utlačovat fantomy! A moudrý A-Caliform tuto lest prohlédl!“

„Umlčte tu štvavou vysílačku!“ zařval A-Betšaga zlostí celý bez sebe. „Je mi jedno jak, ale zaražte ty lži!“

„...bojuje se nejen v Cursoru, ale jsou osvobozována také ostatní města Centra Centrifaaalů. Materiální ztráty byly v prvních hodinách značné, ale A-Caliform nás vede do nové epochy. Co je dnes ničeno, bude zítra postaveno ještě velkolepěji a nádherněji a náš národ převezme vůdčí úlohu v

Plantagu. Galorňané se stáhli. Nebo také vymřeli.

Zatím bylo zaznamenáno sedm set mrtvých hrdinů, kteří zemřeli pro naše ideály. GEDEONTA uctí jejich památku uměleckým dílem., které vznikne na místě simulačního centra, kam dopadly A-Betšagovy rakety. Náš národ zakrátko již nebude potřebovat simulace ani žádné jiné omamné prostředky. Konečně budeme zase sami sebou!“ volal pateticky komentátor.

Bully na mě tázavě pohlédl a řekl: „Propagandistické kecy. Zdá se, že nás A-Caliform poslouchal na půl ucha, když jsme mluvili o umírajícím Galorňanovi na Gaalu a o Ce Rhionovi.“

Ocitli jsme se v zapeklité situaci. Přesto jsem si nemohli vyčítat, že jsme přispěli k tomu, co se právě odehrávalo na Centru Centrifalů, když jsme A-Califorma zachránili před zabijáckým komandem. Kdyby ne on, určitě by se našel někdo jiný, kdo by se postavil do čela GEDEONTY a vedl povstání. Rozhodně bychom se přeceňovali, kdybychom V sobě spatřovali klíčové postavy těchto událostí. Dokonce i kdybychom tušili předem, k čemu dojde, nikdy bychom nemohli nečinně přihlížet řádění zabijáckého komanda.

Z úvah mě vytrhl pronikavý bzukot. *Poplach!*

Centrifalové obklopující A-Betšagu zírali velkým panoramatickým oknem ven do noci.

Objevily se snad nad Centrem Centrifalů galornské lodi? Netoužil jsem po ničem jiném než po setkání s příslušníky toho národa. Chtěl jsem

domů, zpátky do Mléčné dráhy, do Sluneční soustavy, na Trokan, ale k tomu by mi nepomohla ani kosmická loď schopná dálkových letů. Neměli jsme s Bullym tušení kde a v jaké vzdálenosti hledat Mléčnou dráhu. Možná ani nebyla z Centra Centrifalů vidět.

Atmosférou se táhly dvě žhnoucí stopy, ale nijak neměnily kurz. *Galorňané?*

Centrifalové se tísnili u okna, hlasitě nadávali a temně vyhrožovali všem příznivcům GEDEONTY. Nad obzorem vzplála třetí hvězda a velice rychle se zvětšovala. *Kluzáky!* A mířily přímo na vládní budovu!

Tmou zazářily termopaprsky. Třetí stroj zahájil palbu na další dva kluzáky, které se ovšem nemínily dát. Jedna ze salv zasáhla průčelí vládní budovy a z pláště vylétl obrovský ohňostroj z roztaveného kovu.

Dva kluzáky provedly nečekaný obrat. a vzali svého pronásledovatele do kleští. Světelné stopy jejich výstřelů se míhaly nocí.

Zavřel jsem oči, jakmile jen několik set metrů od nás vzplálo nové slunce. Když jsem je znovu otevřel, viděl jsem, jak se jeden z kluzáků vleče s kouřovým ocasem těsně nad domy a po chvíli se láme a propadá do propasti ulic. Zřejmě se předtím srazil s částí vraku pronásledovaného stroje.

Kvůli tomu však Reginald Bull šťavnatě nezaklel. Podíval jsem se pozorněji a spatřil jsem třetí kluzák, který se blesku rychle obrátil a znovu mířil přímo na vládní budovu. Všiml

jsem si, že také tento stroj je lehce poškozený, chyběl mu jeden ze stabilizátorů letu v atmosféře.

Prosklená čelní plocha budovy se rozprskla, několik střepů vlétlo do místnosti, ale nenastal smrtelný žár. Zato se zdola valil. štiplavý kouř. Salva z kluzáku zasáhla poschodí pod námi a napáchala tam nesmírné škody. Stačilo pár metrů a neměli jsme nejmenší šanci.

Slzel jsem a koutkem oka jsem zahlédl kluzák, jak ve svislé poloze těsně škrtl o sousední věž a změnil se v ohnivou kouli. Hořící palivo přšelo na řadu domů pod ním a zapalovalo je jeden po druhém.

Dva Centrifalové z A-Betšagova štábu se svíjeli na podlaze a jiní se potáceli k východu. Také vládce byl celý zkrvavený, ale nedbal toho. Když začal mlátit rozzuřeně pravačkou do klávesnice, dostal jsem strach, že zdemoluje veškerou pozitroniku.

Aktivoval spojení a vyhrožoval odpovědným osobám věčným zatracením, pokud se ještě jednou kluzák GEDEONTY přiblíží k vládnímu paláci blíž než na tisíc metrů.

To vše ovšem byl pouze jakýsi předkrk toho, co nás čekalo v příštích dnech. Nepochyboval jsem o tom, že A-Caliform má reálnou šanci dovést povstání do vítězného konce.

Zbytek noci proběhl víceméně klidně. Uklidnila se rovněž situace v milionovém městě a bojovalo se již jen poblíž kosmodromu.

Krátce po sobě se zvedly z povrchu dvě z pyramidálních nákladních lodí, které nedostaly povolení ke startu již hezkých pár dní. S planoucími tryskami impulzních pohonných jednotek vystřelily do vesmíru a zmizely mezi blednoucími hvězdami.

Usnul jsem v křesle u konferenčního stolu v A-Betšagově kanceláři a probudil mě až Bullyho tichý hlas. Diskutoval s centrifalským vládcem o smyslu života, ale nebyli schopni najít žádné styčné body. Tolik se A-Betšagovy názory lišily od našich.

Poprvé jsme měli příležitost si s ním pořádně popovídat. On si však nenechal nic vymluvit. Vinil nás stále z toho, že jsme umožnili A-Califormovi, aby se dral k moci.

„Přesto vám dám k dispozici loď, jakmile skončí tento trpký den,“ slíbil nám nakonec. „A doufám, že to dokážete patřičně ocenit. Je třeba, aby naše dva národy spolu mohly obchodovat a vyměňovat si technologie, přestože sídlí každý v jiné galaxii.“

Technologií mýnil samozřejmě pohonné systémy a zbraně. Byl stejný jako A-Caliform, možná trochu zdrženlivější, ale i on snil o centrifalské říši, vládnoucí celému Plantagu.

Převrat na Centru Centrifalů považoval za politováníhodný, a to hlavně proto, že se obával galornské odplaty. Jinak mu válečná vřava plná násilí a umírání vyhovovala jako jakémukoli jinému Centrifalovi, protože na rozdíl od vynuceného míru prospívala jeho "duševnímu zdraví".

Několik videokanálů začalo vysílat hned v ranních hodinách. Z komentářů jsme vyrozuměli, že jsou v A-Califormových rukou. Komentátoři nešetřili posměšnými poznámkami na účet Galorňanů.

„...náš národ byl slepý a dlouhá léta nedokázal poznat pravdu. Brzy však zjistíme, za co všechno vděčíme A-Califormovi, který nás povede vstříc šťastné budoucnosti.“ Tak zněl jeden z komentářů.

Následující obrázky byly děsivé. Příslušníci vládních vojsk byli sehnáni do houfu jako zvěř a těch několik málo, kteří odmítali zradit, umíralo v palbě povstalců.

Byl to začátek konce A-Betšagova režimu.

4.

Očouzené kostry mrakodrapu se vynořovaly v plíživém svítání. Nad městem visel příkrov hustého dýmu a západní vítr jej rozháněl jen velmi pomalu. Cursor zalévalo chladné, příšerně střízlivé světlo vycházejícího slunce.

A-Betšaga jako by zestárl za jedinou noc o celá léta. Připadal mi zlomený, jako někdo, kdo rázem přišel o všechno co dávalo smysl jeho životu. Zřejmě tušil, že se období jeho vlády blíží ke konci.

Pokud byly reportáže pravdivé, přebíhaly jeho jednotky houfně k nepříteli. A to se týkalo dokonce i příslušníků jeho tajných služeb. A-Caliform se již nechával oslavovat jako nový vládce.

Na odpor se GEDEONTĚ stavělo jen několik málo oddílů. Zdálo se, že ani tyto hrdinové však nedokážou zvrátit běh událostí.

Dorazil posel se zprávou, že v posledních hodinách padli tři příslušníci A-Betšagova klanu. Dále oznámil, že se Caliform chystá co nevidět zaútočit na vládní palác. Bylo to tak hrůzné hlášení, že je B-Adrasta ani nerozhlásil palácovým rádiem.

A-Betšaga seděl celé minuty bez hnutí a hleděl na své ruce. Už jsem se začal bát, že se zabije. Konečně se obrátil na mě a na Bullyho a řekl: „Bylo by nesmyslné se obětovat. Především bych se nikdy nedozvěděl pravdu o Galorňanech. Má Caliform pravdu? Už začínám také pochybovat o tom, že nás hlídají. Perry Rhodane, Reginalde Bulle, můžete si vybrat, zda přejdete se mnou do podzemí, nebo zůstanete tady. V druhém případě vás ale nejsem schopen chránit.“

„Pochybuju, že nás ochrání, i když zůstaneme s ním,“ pošeptal mi Bully sarkasticky.

Nevěděl, jsem, zda vůdce klanu porozuměl jeho slovům, protože se tvářil pořád stejně. „Co chceš dělat, A-Betšago?“ zeptal jsem se Centrifala.

Vrhl na mě nevyzpytatelný pohled a odpověděl váhavě. „Vlastně bych se měl podle galornského příkázání vzdát Califormovi. Jestliže ale Galorňané neexistují, platí jiná pravidla, zákon, který určoval naše chování před tisíci lety. Musím přijmout výzvu a do roka zvítězit nad Califormem. Pokud se

mi to nepovede, nesmím se mu už nikdy postavit.“

„Zvítězit...v souboji?“

„Stačí, když mu proženu kulku mezi páteřemi a namístě ho zabiju.“

Zákonem povolená zákeřná vražda jako boží úrůdek? Případlo mi těžké pochopit, že může nějaký národ schvalovat takové metody. Ale nepodobalo se to gladiátorským zápasům ve starém Římě? Nežádali si i tam diváci smrt poraženého? „Půjďme s tebou,“ prohlásil jsem. „Už proto, že víme velmi dobře, že Galorňané existují.“

Rozhodl jsem se jít s A-Betšagou také proto, že jsme měli s Bullym spoustu důvodů se domnívat, že A-Caliform by nás zít nenechal. To jsem ale nahlas nevysslovil.

Ráno odhalilo to, co milosrdně skryla noc. Nad mnoha čtvrtěmi kroužily A-Califormovy kluzáky a stroje obránců. Se ukazovaly výhradně v blízkosti vládního paláce... Kruh obklíčení se ustavičně zužoval. Poslové přinášeli samé jobovy zvěsti. A-Betšaga nám vydal obleky, které nechal speciálně pro nás předtím zhotovit A-Caliform. Letu schopné SERUNY by nám byly jistě milejší, ale vybírat jsme si nemohli.

A-Betšaga rozmístil ve své pracovně nálože, a když z ní vycházel, ani se neohlédl. Rychlovýtahem jsme se dostali do podzemních podlaží. Přidalo se k nám ještě deset dalších Centrifaalů. Znali jsme pouze B-Padristu a dva další z A-Betšagova klanu, nicméně ostatní nám nikdo nepředstavil.

Podzemí paláce bylo špinavé, všude byl přišerný smrad. Páchlo to zde hnilobou, olejem a mazadly. Ze tmy na nás tu a tam jako bludičky zazářily třepotavé energetické výboje. Technik Bull jen kroužil nechápavě, hlavou, když viděl zpuchřelé izolace. Všechno bylo v dezolátním stavu stejně jako město nad námi.

Rychle jsme za sebou nechali potrubí, kabelové rozvody a šachty a vstoupili do betonové chodby, která se neustále svažovala a zužovala, až se v ní museli shýbat i Centrifaaalové. Ze stropu kapala odporná břečka vytvářela na podlaze kaluže, v níž rostly trsy řas.

Nikdo z nás neřekl jediné slovo a v předklonu jsme se proplétali potrubními systémy, než jsme konečně začali opět stoupat a dostali se do rozvodny magnetické visuté dráhy. Ve vstupní hale ležel tvář ve žlutavé kaluži Centrifaaal.

Ptal jsem se v duchu, jak se chce A-Betšaga dostat nepozorovaně dál, ale to už sundávali Centrifaaalové opláštěné stěny. Zakrátko odkryli velkou rozvodnou skříň.. Tištěné spoje bezpochyby kopírovaly síť cursoských ulic viděl jsem, jak A-Betšaga dotekem aktivoval trasu kontrolek směřující ke kosmodromu.

„Ještě jsme opravdu neprohráli,“ řekl a obrátil se ke mně. „Musím se sice smířit s porážkou, ale konečné rozhodnutí padne později - až to bude Caliform nejméně čekat.“

Z rozvodny visuté dráhy se vyklubalo prvotřídní komunikační středisko. Bylo stále zjevnější, že A-Betšaga se chce

udržet u moci za každou cenu.. I když prohrál bitvu, nemínil ztratit celou válku.

Zdáli k nám doléhal tlumený rachot boje, slyšeli jsme výstřely a detonace. GEDEONTA zjevně útočila na vládní čtvrt'. Tu a tam došlo spěšné hlášení a A-Betšaga udílel příslušné rozkazy.

A-Caliform ovládl vzdušný prostor nad Cursorem a bombardoval poslední ohniska odporu vládních vojsk. Na předměstích se již dávno slavilo a ozbrojené tlupy plnily centřifaaalskou metropolí. Skoro nikdo se už nebál galornské odplaty.

Rozprášení příslušníci jednotek věrných vládě a tajných služeb se opevnili ve dvou či třech důležitých opěrných bodech a kladli útočníkům urputný odpor. A-Caliform počítal, že je zakrátko smete, a proto ohlásil, že v poledne pronese řeč týkající se současné situace.

A-Betšagovi průvodci .reagovali na mou a Bullyho přítomnost. čím dál chladněji. Cítil jsem, že někteří z nich by nás nejraději zabili a že je odrazuje pouze A-Betšagův smířlivý postoj vůči nám. Vinili nás ze všeho, co se stalo. Drželi jsme se zpátky a mlčeli jsme, abychom je zbytečně nedráždili.

Konečně dovnitř vtrhli zašpinění a umounění Centřifaaalové. Neměl však vůbec žádné zbraně.

„Všechno je připraveno...“

A-Betšaga na nás zamyšleně pohlédl a pak nevzrušeně řekl: „Pokud se to nepodaří, budu nucen se s vámi rozejít.“

Přirozeně tím myslel, že nás zabije.

„To by ti Ce Rhioton nikdy neodpustil!“ vybuchl Bully.

A-Betšaga mě beze slova vzal za paži a táhl mě za sebou. Další Centřifaaalové se zmocnili vzpouzejícího se a nadávajícího Reginalda Bulla.

Objevilo se před námi jedno z velkých náměstí. Bylo téměř zpusťované. Ulice blokovaly vyhořelé vraky vozidel, která zřejmě posloužila jako barikády, ale neodolala náporu útočníků. O mrtvé se nikdo nestaral.

Převrat ochromil veškerý život ve městě. Napočítal jsem deset mrtvých Centřifaaalů obrácených zkrvavenými obličejí k bizarnímu sousoší.

„Bránili sochu vlastními těly,“ řekl A-Betšaga a já poprvé v jeho hlase vycítil cosi jako úctu. „Je to nejlepší smrt, jakou si může Centřifaaal přát.“

Skulptura vypadala abstraktně, byl to vlastně jakýsi konglomerát sloupů a kapkovitých útvarů, které zářily těmi nejzřetelnějšími barvami podle úhlu, pod jakým na ně dopadalo světlo.

„Podobenství vzniku a zániku kosmu,“ poznamenal A-Betšaga.

„Jak prosím?“ vyhrkl Reginald Bull.

„To je název tohoto uměleckého díla,“ odpověděl ohromený vůdce klanu. „Vytvořil je před osmdesáti lety H-Ressaw se svým klanem, nejvýznamnější zástupci filozofické linie.“

Sousoší bylo vespod očázené a poznamenané střelami. Asi dvacet Centřifaaalů je začalo právě rozebírat.

„Připravují dílo na restauraci,“ vysvětlil nám A-Betšaga. „Poškozené díly odvezeme, a nikdo nám v tom nezabrání.“

Bully se tvářil jako skepse sama, a i já jsem pochyboval, že se Centrifaaalům podaří provést něco takového bez ztrát uprostřed krvavé revoluce. Na druhé straně ale musel A-Betšaga vědět, co dělá.

„Ti, kteří nám pomáhají, by nikdy nepřeběhli ke Califormovi,“ prohlásil důrazně centrifaaalský vůdce.

Na konci ulice byl ve vzdálenosti asi pěti kilometrů vidět vládní palác. Doléhalo k nám ustavičné hřmění. Zdálo se, že se o budovu zarputile bojuje. Nad věžemi kroužily kluzáky jako roj obtížných komárů, a zatímco jsem se snažil rozeznat podrobnosti, vylétlo z průčelí opláštění v rozsahu několika poschodí. Vypadalo to, jako když praskne vřed, a ven se vyvalily plameny a za nimi dým.

Kdosi mi vtiskl do ruky metrovou trubku a řekl: „Dávej na ni pozor, jestli ji poškodíš...“ Centrifaaal nedopověděl větu, ale , hrozba v jeho hlase byla víc než jasná.

Nad námi přehřměly kluzáky a ostřelovaly z termokanonů ulice. Naštěstí jsme to přestáli bez úhony. Zakrátko přirachotil pozemní trajler. Uložili jsme na něj jednotlivé díly sousoší a pečlivě jsme je přikurtovali. Střední kus, těžký několik tun, jsme zvedli zabudovaným antigravitačním jeřábem a upevnili do závěsu.

Dřepěli jsme s Bullym a A-Betšagou na korbě trajleru skrytí mezi trubkami a "kapkami". Zdálo se, že jsme se alespoň načas ocitli v bezpečí.

„Všechno probíhá podle plánu,“ prohlásil spokojeně A-Betšaga.

„Plantagoo patří nám Centrifaaalům !“ skandoval dav. „Galorňané jsou mrtví, ať žije GEDEONTA!“

Škvírou mezi dvěma poškozenými sloupky jsem mohl pozorovat, co se děje. Ve čtvrti, kterou jsme projížděli, se už nebojovalo. Centrifaaalové se pustili do odklizení sutí a vraků. Zatím ale neměli k dispozici těžkou techniku.

Povstalci dvakrát zastavil i náš trajler a letmo zkontrolovali náklad. Chovali se při tom patřičně důležitě. Slyšel jsem, jak se vychloubají, že patří k A-Califormovým věrným již tři roky. Slibovali si od převratu mnoho, toužili po dobývání galaxie a cizích světů a zjevně si chtěli postavit pomník už za života. Nicméně prohlédli korbu jen zběžně, jinak by nás určitě odhalili.

Konečně jsme vjeli do nějakého osvětleného hangáru. Dvacet metrů nad sebou jsme uviděli kladkostroje a strop tvořily nosníky, koleje a baterie reflektorů. Mezi nimi se proplétala hustá síť kabelů a potrubí.

Desetimetrové kovové bloky a kamenné kvádry tyčící se až ke stropu vypadaly jako hračky nějakého obra. Mnohé ještě nebyly opracované a ulpívaly na nich ještě zbytky rostlina bahna. Vedle nich jsem spatřil primitivní řezací nástroje jako ruční lasery, vodní chladicí nádrže a na podlaze se táhly kanály, v nichž se leskla mastná voda.

Byli jsme v ateliéru, kde se sochy tesaly a také opravovaly.

S Bullym jsme objevili postavu vysokou necelé čtyři metry, zhotovenou z modře se lesknoucího kovu a tiše jsme zapískali. Měli jsme před sebou sochu nahého humanoida - bytosti, která by byla mohla klidně pocházet z člověka, nebýt její neskutečné tloušťky a vrásčité kůže, která vypadala spíš jako nařasené roucho. Maně jsme si vzpomněli na sochu budhy.

„Galorňan,“ vyhrkl Reginald Bull překvapeně.

V Gaalu jsme se setkali s jedním takovým tvorem. Přišel zemřít na Galorn, pravlast svého národa, a v okamžiku smrti předal vesmíru všechno své pozitivní myšlení, což způsobilo, že v gaalských slumech došlo na krátký čas k neuvěřitelně intenzivní explozi štěstí a stal se z nich pravý ráj. Veškeré pocity všech inteligentních tvorů, kteří jím byli zasaženi, byly redukovány na prožitek euforie a štěstí.

„Tahle socha byla zhotovena podle starých náčrtů,“ řekl A-Betšaga. „Měla sloužit jako vzor těm, kteří hledali Galorňany, měly ji vidět všechny plantagské národy...“

„Proč stále nejsi ochoten vzít na vědomí, že jsme se už s jedním Galorňanem setkali?“ zeptal se ho zoufale Bully. „Na Galornu byli Centrifaaalové, kteří ho neviděli, ale cítili.“

„Nevím, čemu mám věřit,“ přiznal náhle A-Betšaga. „Na Centru Centrifaaalů se zabíjelo, a přece zatím nedošlo k shiftingu.“

„Možná Galorňané už nesledují Centrifaaaly, ale to se může rychle změnit,“ namítl jsem.

5.

Ještě tu a tam vzplanul na Centru Centrifaaalů odpor vůči A-Califormovi a jeho věrným. Jednotlivých trestných akcí GEDEONTY se zúčastnila média, která už dva dny vysílala opět nepřetržitě.

Ze zpráv jsme se dozvěděli, že převrat stál životy tisíců Centrifaaalů a mnohonásobně víc jich utrpělo nejrůznější zranění. Reportáže nám s Bullym připadaly cynické. Média byla u toho, když rakety srovnávaly se zemí poslední ohniska odporu, když povstalci masakrovali zajaté protivníky a popravovali je bez řádného soudu.

„Kde zůstali Galorňané?“ vykřikoval posměšně A-Caliform v projevu omílaném neustále dokola. „Dokonce i ti nejzatvrzelejší zastánci míru by měli konečně uznat, jak se mýlili. - Nikdo na nás nedohlíží. Nikdy jsem nechápal, proč se máme snižovat na úroveň takových národů, jako jsou třeba Krooghové. Ode dneška zahájíme vzestup k opravdové kosmické velikosti. Jako předseda vlády vás povedu vstříc slavné budoucnosti!“

„Ty bláboly se nedají poslouchat,“ zavrčel Bully.

„Jenže Centrifaaalové jsou jím uchvázeni. Podívej se, jak jásají.“

Šlo o upravené záznamy? Neměli jsme možnost odlišit trikové záběry od reálných výjevů. Nedalo se vyloučit, že A-Caliform ještě musí bojovat s většími

potížemi, než je ochoten přiznat. Vysílače možná právě proto do nekonečna omílaly záběry z bojů o vládní palác.

Krutost a Smrt se staly staronovými božstvy Centrifaaalů. Nijak jsme nepochybovali o tom, že GEDEONTA rozšíří pustošivý válečný požár na celé Plantagoo.

Jen proto jsme s Bullym zůstávali u A-Betšagy a nepoohlédli jsme se po vhodném kosmickém plavidlu, na kterém bychom mohli odletět z Centra Centrifaaalů. I když by to bylo nyní snadnější, když u Cursoru opět přistávaly nákladní lodi a opět se postupně normalizovalo zásobování obyvatelstva.

Mluvili jsme s A-Betšagou, s jeho bezpečnostním náčelníkem B-Padristou a dalšími Centrifaaaly, kteří nám dávali najevo, s jakým sebezapřením nás trpí ve svém středu. Probírali jsme s nimi možnosti nekrvavé kontrarevoluce, ale pochopení pro tuto formu převratu projevíli pouze vůdce klanu a další dva jeho členové. Ostatní si brousili drápy a požadovali odplatu.

Uplynuly čtyři dny a nad Centrem Centrifaaalů se neobjevila žádná galornská loď. Přicházeli kurýři a po delší poradě opět odbíhali. A-Betšaga nás při těchto příležitostech často žádal o radu, když šlo o strategické problémy, a my jsme se snažili ze všech sil zabránit dalšímu krveprolévání.

„Musí se objevit Ce Rhionton,“ opakoval Bully občas rozhořčeně, když se jestřábové v A-Betšagově štábu pokoušeli prosadit své představy. „Už

jen pohled na Galorňana vzbudí u Centrifaaalů patřičný respekt.“

Já už jsem si tím delší dobu nebyl jistý. A-Califormovy štvavé projevy byly čím dál nesnesitelnější. Opojen rychlým vítězstvím hledal nového protivníka. A zjevně ho našel v národu Krooghů. Krooghové těžili stejně jako Centrifaaalové vibrační rudu, která měla podle všeho velký význam pro další rozvoj kosmické techniky. Tato ruda byla nalezena zatím pouze na dvou světech. Jeden z nich se nacházel na okraji centrifaaalské sféry vlivu.

A-Betšaga nám vysvětlil, že se již před lety pokoušel připojit Trieiger, kde se nacházejí vydatná rudná ložiska, ale že mu Krooghové překazili tento plán diplomatickou cestou. Spor o vlastnické nároky trval hodně dlouho, ale zatím se projevoval pouze slovními přestřelkami.

Zdálo se, že A-Betšaga se řečmi o Trieigeru snaží odvést pozornost od vlastních problémů. Co věděl svržený vládce o možnostech, které měl nyní k dispozici? Přestože se někde skrývaly zbytky vládních vojsk, většina Centrifaaalů si zřejmě myslela, že novému vzestupu jejich národa již nestojí nic v cestě, i když povede nutně do izolace a poté do zkázy.

„Nesmí dojít k novému krveprolití,“ varoval jsem A-Betšagu. „Zůstaň věrný sám sobě.“

Někde na konci hangáru kdosi zděšeně vykřikl: „A-Caliform objevil náš úkryt!“

A-Betšaga na několik vteřin strnul a pak začal vydávat štěkávé rozkazy.

Každý z nás popadl, co měl po ruce, a vyběhli jsme do večerní ulice. Zapadající slunce vrhalo dlouhé stíny.

Záložní úkryt se nacházel jen několik kilometrů od kosmodromu, v průmyslové čtvrti se spoustou rozlehlých skladů. A i kdyby byl prozrazen, měl A-Betšaga v rukávu ještě jeden trumf ...alespoň něco takového naznačoval.

V začínajícím soumraku za námi štekaly výstřely. Zdálo se, že jsme byli varováni v poslední chvíli. Dolehl k nám rachot nízko letícího kluzáku. Vmáčkli jsme se do podchodu a doufali, že si nás pilot nevšiml.

A-Betšaga odjistil ruční paprskomet s krátkou hlavní a namířil. Srazil jsem mu paži a sykl: „Deaktivuj to!“ Právě včas, neboť kluzák přeletěl jen několik metrů nad námi a zmizel za nejbližším rohem. Určitě by nás zaměřili podle energie, vyzařující z aktivovaného paprskometu.

Ulice byly téměř prázdné, když jsme se plížili těsně kolem domů. Znovu jsme zaslechli kluzák. Letěl pomalu asi třicet metrů nad vozovkou zasypanou sutí. Bully stačil uskočit do průchodu a my s A-Betšagou jsme se vrhli pod vypálené vozidlo.

Ze svého úkrytu jsem spatřil Centrifaly vybíhající zpoza rohu. Naštěstí patřili k nám. V rukou měli připravené paprskomety. Příliš pozdě si všimli kluzáku, z kterého vyšlehl tlustý žhnoucí paprsek a rozmetl je po dlažbě jako kuželky. Dva Centrifalové, ze kterých se staly živé pochodně, ještě Popoběhli a pak se zhroutili na zem.

„Honem odsud!“ křikl jsem na A-Betšagu, vylezl jsem zpod vraku a uskočil stranou. Vzápětí mě ovanul žár a vozidlo se proměnilo ve žhavou kouli. Bylo mi jasné, že před přímým zásahem by mě neochránil ani centrifalový oblek. Rozběhl jsem se vpřed.

K zemi mě srazil paprsek, který dopadl na dlažbu v místě, kde jsem před chvílí stál. Překulil jsem se a snažil se chránit si oběma rukama hlavu před nárazem. Bodavá bolest v páteři mi vyrazila dech, a přece jsem se ještě stačil převalit. Na záda a zvednout paprskomet.

Nade mnou visel ve vzduchu kluzák GEDEONTY jako útočný hmyz. Pálil jsem po něm jako divý a při tom mě napadlo, že vlastně nemám právo takhle zasahovat do převratných událostí. Také Bully vyběhl z úkrytu a střílel na kluzák. Ten se těžce zvedl a zakrátko se z něj vyvalil dým. Chvíli na to o kus dál explodoval.

„Co je s A-Betšagou?“ zařval Bully.

Pátravě jsem se rozhlédl. Rachot střelby přilákal několik zvědavců, ale zatím se neodvážili přiblížit. Vzápětí se zvedl na druhé straně žhnoucího vraku A-Betšaga. Kulhal, byl zraněn, ale nijak to nekomentoval.

Odbočili jsme do vedlejší ulice a spatřili před sebou areál s rampami a několika patrovými nadjezdy. Ještě než jsme k němu ale dorazili, vtáhl nás A-Betšaga do nenápadného vjezdu. Odsunula sebrána a za ní byl téměř starožitný nákladní výtah. Dal se hrkavě do pohybu, ale ani ne po

půlminutě sebou plošina trhla a zastavila.

Ocitli jsme se v hale, na jejíž druhý konec jsme ani nedohlédli. V boxech bylo zaparkováno několik vozidel sloužících zjevně k vyvážení odpadků. Všude to příšerně páchlo a na podlahu pokrývala silná vrstva špíny.

„Uchýlit se sem je nehodné Centrifaa, ale nemáme na vybranou,“ prohlásil A-Betšaga.

„Odpad mě odmala zajímal,“ prohlásil Bully, stáhl si hledí přilby, rozběhl se a skočil na korbu nejbližšího nákladáku.. na kterou právě dopadla z otvoru ve stěně další dávka svinstva.

Bez váhání jsme ho s A-Betšagou následovali. Vznášedlo se dali po chvíli do pohybu.

Po dvou dalších dnech se život v Cursoru zdánlivě přiblížil opět k normálu. Alespoň co se týkalo dopravního ruchu na kosmodromu, který jsme mohli z našeho nového úkrytu dobře sledovat. Pětipatrový obytný dům dělilo od odbavovacích budov nákladních terminálů pouhých pět kilometrů vzdušnou čarou. Dům patřil oficiálně bohatému dopravci, ale sloužil jako základna tajných služeb, jak nám vysvětlil A-Betšaga.

Vysílače přinášely znovu spoty o dění v Plantagu. Již několik dní byly pohřešovány dvě lodi, pohybující se na velmi frekventovaných trasách. Naposledy z nich bylo zachyceno

hlášení o tom, že se dostaly do okraje hyperbouře - a pak zmizely.

Následovala reportáž o Triegeru, těžařské planetě na okraji centrifaaalské sféry vlivu. Komentátor líčil tamní poměry v těch nejtemnějších barvách, na druhé straně ale zdůrazňoval, že ruda dobývaná v obtížných, podmínkách je nezbytná pro další rozvoj, centrifaaalské civilizace.

Dva dny staré záběry ukazovaly, jak maličkatí, Krooghové údajně podminovali a zbořili důlní chodby.

„Stále častěji dochází k sabotážím, a proto je třeba neprodleně podniknout trestnou výpravu,“ hřímal komentátor. „Krooghové nám nejen způsobují materiální škody, ale také ohrožují samu podstatu naší existence - lety do vesmíru.“

„Caliform ví, že mu mohu ještě dělat problémy,“ vyhrkl A-Betšaga. Teprve v té chvíli jsem si uvědomil, že vyslovuje jméno vůdce GEDEONTY důsledně bez předsazeného písmene A označujícího vůdce klanu, aby vyjádřil své opovržení. „Aby si upevnil postavení, musí vykázat další úspěchy.“

„Myslíš, že vyžene Krooghy z Triegeru?“

„Docela určitě. A to velmi brzy.“

Komentátor na obrazovce v té chvíli přidržel před objektivem jakousi špinavou, hroudu. Vzápětí ji speciálním kráječem zbavil slupky.

Bully udiveně pískl a i mně bylo hned jasné, oč na Triegeru vlastně jde.

Bylo to *howalgonium*. Pětidimenzionálně zářící vibrační ruda musela mít vzhledem k nízké technické úrovni na

Plantagu vsutku převratný význam. A také nesmírnou cenu. Pro A-Califorma byla dostatečným důvodem k vyhlášení války Krooghům.

„Vypadá to na zatraceně dobře cílenou agitaci,“ zavrčel Reginald Bull a zbrunátněl v obličeji. „Až dostanu toho Califorma do rukou!“

„Spor o Trieger doutná už celá staletí,“ řekl A-Betšaga. „Zatím existuje nejméně šest různých smluvních ujednání upravujících, který z národů smí kdy, kde a kolik rudy vytěžit.“

„Nikdo je ale nedodrží, co?“ zeptal jsem se Centrifala. Jeho mlčení bylo dostatečně výmluvné.

Třebaže to zpočátku tak nevypadalo, denně docházela nová a nová hlášení, v nichž rozptýlení obhájci svržené vlády vyjadřovali svou věrnost A-Betšagovi. Bývalý panovník však opět velmi často ztrácel spojení s těmito skupinkami. Mohli jsme se jen dohadovat, zda se uchýlily do ilegality, nebo čije vyslídila GEDEONTA.

A-Betšaga vycítil, že mu čas začíná protékat mezi prsty. Přesto pokračoval v přípravách protiúderu. Ačkoli nám neprozradil všechny své trumfy, čekal zjevně jen na vhodný okamžik.

Tušil snad A-Caliform v té chvíli, že pomalu, ale jistě ztrácí půdu pod nohama? Zneužíval média, aby vyvolával veřejnou zášť a agresi vůči Krooghům, a cíleně eskaloval spor o Trieger. Zřejmě také proto, aby odvedl

pozornost obyvatelstva od vnitropolitických problémů.

Jednal čím dál impulzivněji, což dokazovala mimo jiné poprava pěti bývalých příslušníků tajných služeb. Drtivá většina obyvatelstva jásala, také proto, že se konečně dočkali svobody a mohli vyjádřit dosud potlačované pocity. Něco takového znali pouze z dějepisů.

A-Califormovy tirády poštvající proti Krooghům byly čím dál naléhavější: „... tento svět je pro náš národ nepostradatelný; máme na Trieger právo, a nedáme si je vzít tak nestoudnými kreaturami, jako jsou Krooghové. Smlouvy s nimi nejsou již nic než cáry fólií, na které byly zaznamenány. Betšaga byl slaboch, ale já, A-Caliform, vejdu do historie jako ten, který vrátil národu jeho bývalou slávu! Vojevůdce A-Gedeonta by také zcela určitě neváhal, vyzbrojil by flotilu válečných lodí a ztrestal by Krooghy za jejich vzpurnost!“

„Musíme se mu postavit,“ zavrčel Reginald Bull. „I kdyby to mělo být poslední, co v životě udělám.“ Nemluvil do větru. Odjakživa sršel odhodláním. Uvědomoval si, že pouze ten, kdo je ochoten obětovat život za spravedlnost a mír, si může být jist, že tyto ideály jednoho dne zvítězí.

A tento postoj jsem zaujímal i já a ostatní Nesmrtelní. Nyní jsem ale na to nechtěl myslet. Potrásl jsem hlavou, abych se zbavil pochmurných úvah.

„Válka proti Krooghům je nevyhnutelná,“ prohlásil A-Betšaga. „A pak zasáhnou Galorňané a náš národ postihne další hanebný shifting.“

„Věříš tedy, že Galorňané zasáhnou?“ vyhrkl Bully.

„Nevím, čemu mám vlastně věřit,“ pozvedchl si svržený centřifaalský vládce odevzdaně.

6.

„Zmizte!“

Na obrazovce se objevilo pouze toto jediné slovo. A-Betšaga si právě vyměňoval aktuální data s bývalým náčelníkem bezpečnostní služby, který se potuloval již celé dny po Cursoru, když naskočilo toto varování.

Byli jsme připraveni kdykoli změnit úkryt, a zatímco jsme s Bullym zálohovali data, A-Betšaga aktivoval autodestrukční zařízení. Byt měl vyhořet deset minut po našem odchodu.

Antigravitační šachtou, která ústila v prvním suterénu maskovaném jako skladiště, jsme se rychle přemístili pryč z ohrožené zóny. A-Betšaga nás ujistil, že Caliform určitě tuhle únikovou cestu nezná. Neví prý o ní ani B-Padrsta. Dole jsme měli připravený valníkový nákladní vůz, ha jehož korbě byly naloženy velké plastové kontejnery.

„Mezi nimi se neschováme a v napůl průhledné kabině nás každý pozná zdálky,“ namítl jsem.

Každý Centřifaal viděl snad tucetkrát naše portréty, které nechal A-Caliform rychle uveřejnit v médiích.

A-Betšaga dělal, že mě nevnímá. Vlezl si na sedadlo řidiče a zaklonil hlavu. Z lahvičky si nakapal na plochý obličej jedovatě zelenou tekutinu a prohlásil, „Vzadu, v té rudé bedně jsou lepší zbraně. Vezměte si je!“ Bully ulomil

zámek a hodil mi ruční paprskomet. Sám začal manipulovat se zbraní, která měla dlouhou hlaveň, a sakroval: „Proč nemůžu na tomhle krámu přepnout na paralyzování? Hej, A-Betšago!“ vykřikl rozzlobeně, když se ale otočil vytřeštil užasle oči, a nebyl schopen dalších slov.

Centřifaal trůnící ha řidičském sedadle nám byl naprosto cizí. Měli jsme před sebou starocha s odulou, vrásčitou tvář. Nalil si tekutinu také na hřbety rukou a na paže a kůže bobtnala a puchřela, jako by začala žít vlastním životem. A-Betšaga sloupl ostrými drápy z lahvičky obdélníkovou fólii a nalepil si ji na zrakovou lištu, která nakrátko zaplála všemi barvami a pak zšedla. „Tak si pospěšte!“ křikl na nás. „Dlouho mi to nevydrží!“

Vzápětí stiskl tlačítko tajného mechanismu a v postranici se otevřel. Otvor. Spatřili jsme dokonale zamaskovanou dutinu, do které by se vešli pohodlně dva Centřifaalové. Místa jsme v ní tedy měli dost i my.

Nákladník poskočil, patrně přejel přes zpomalovací práh, a Bully přidušeně zaklel, protože se uhodil do hlavy. „Až dostanu toho bídáka, co nás dostal do téhle šlamastyky!“ zavrčel. temně.

Vozidlo zastavilo dřív, než jsme čekali. Zvenčí k nám pronikly rozkazovačné hlasy. Bylo zřejmé, že nás zastavila pouliční hlídka.

„Vezu jen prázdné kontejnery, přesvědčte se sami,“ řekl A-Betšaga.

Slyšeli jsme, jak se kdosi vyškřábal na valník. Přehazoval plastové nádoby a patrně je i otvíral. Svírali jsme s Bullym

paprskomety v rukou, rozhodnutí prodat svou kůži co nejdraž. Vteřiny nám připadaly jako celá věčnost.

Konečně sebou nákladák trhl a opět se rozjel. Zdálo se, že A-Betšaga má naspěch.

Asi za třicet minut nás vysvobodil ze smradlavé skrýše a my jsme pohlédli do tváří pěti nebo šesti známým Centrifaa-lům. Vypadali odhodlaně a podle zbraní, které měli v rukou, jsem ihned poznal, že se blíží chvíle konečného rozhodnutí.

„Nastaly okolnosti, které si žádají, abychom neprodleně jednali,“ řekl B-Padrista. „Caliform začal vyzbrojovat prozatímní válečnou flotilu. Z celkem třinácti set jednotek nacházejících se v systému Centriffu je jich okamžitě schopno nasazení dvě stě. Pohybují se neustále v kosmu. Ostatní jsou rozmístěny na planetách a je třeba je nejprve vyzbrojit. Pracují na tom naplno už tři dny.“

„Jak dlouho o tom víš?“ vyštěkl A-Betšaga.

„Asi hodinu,“ odpověděl bývalý náčelník bezpečnostní služby. „Caliform nechal také rozdat posádkám povzbuzující prostředky. Obávám se, že lodi nedokáže zadržet žádná vesmírná moc, jakmile odstartují.“

Přeháněl jako každý Centrifaaal a já vycítil, jak se mezi A-Betšagovými věrnými vzrývá vzrušení. Bylo mi jasné, že nikdy nepřekročí svůj stín.

„V Cursoru se provádí největší nábor do armády za poslední tisíciletí,“ prohlásil další Centrifaaal. „Caliform

převáží posily na vyložených nákladních lodích.“

„Zdá se, jako kdyby považoval Trieger jen za začátek,“ pokračoval B-Padrista. „Aby vyčistil hornickou planetu od Krooghů, k tomu mu stačí pár tuctů lodí. Zřejmě má v úmyslu použít invazní jednotky také jinde.“

„Pro tak rozsáhlé přípravy existuje jediné logické vysvětlení,“ řekl zamýšleně A-Betšaga. „Caliform napadne po osvobození Triegeru domovskou planetu Krooghů a udělí jim výchovnou lekci. Tak dovede náš národ na pokraj propasti. Je na nás, abychom mu v tom zabránili.“

Všechno bylo pečlivě naplánováno a jen náhoda nám mohla zabránit v tom, abychom vbrzku ukončili éru A-Califorma coby "centrifaaalského vrchního velitele". A to bez krveprolití.

„Vedou Pozemšťané odjakživa války tímto podivným způsobem?“ zeptal se nás A-Betšaga.

Odpovědi mě ušetřil bývalý náčelník bezpečnostní služby, který mi bolestivě sevřel paži a zavrčel: „Jen slaboši bojují zákeřně ze zálohy. My Centrifaaalové se stavíme nepříteli čelem.“

„Je snad známkou slabosti, když chceme, aby netekla krev?“ odpověděl jsem vyzývavě.

„To není správné!“ řekl a pustil neochotně mou paži.

„Přesto se musíš rozhodnout,“ naléhal jsem. „Kolik vašich krajanů ještě stojí za A-Betšagou?“

„Asi pět set.“

„A kolika ozbrojenci disponuje Caliform?“

Poslední odhady hovořily o třiceti tisících. Tito bojovníci však tvořili tvrdé jádro GEDEONTY, které A-Caliform stále ještě držel ve zbrani. Souběženců a sympatizantů bylo ovšem mnohem víc. A především disponoval nováčky pro válečné lodi. Pokud jsme chtěli uspět nezbyvalo nám než udeřit překvapivě a doufat, že GEDEONTA se bez A-Califorma zhroutí.

Do jeho každovečerního vystoupení v médiích zbývala ještě hodina a dvacet minut. Věděli jsme, do kterého studia přijde a jakou cestou se k němu má dostat. Opustili jsme úkryt v ruinách: Bully, já, A-Betšaga a dva členové jeho klanu. Ostatní se vytratili po jednom.

Velké pyramidální lodi nalétaly na přistání. Ani jsme nepotřebovali, aby nám A-Betšaga vysvětlil, že jsou to váleční obrněnci. Míhaly se v posledních paprscích zapadajícího slunce jako přízraky. Jeli jsme starým rozhrkaným transportérem.

Zbývalo ještě čtyřicet pět minut do chvíle, kdy A-Caliform opustí vládní palác.

Provoz na ulicích slábl, nákupní pasáže byly dávno prázdné a nikdo už nepracoval ani v kancelářích. Přestože se život v největším městě planety již částečně znormalizoval, škody nebylo možné přehlédnout.

Naším cílem byla jedna z mnoha soch vojevůdce A-Gedeonta. rozmístěných v Cursoru. Třebaže jeho skutky přivolaly na Centrifaaaly shifting, uctívali jej jako

nikoho jiného. Patrně i zde na Centru Centrifaaalů čas zahojil všechny rány a přikrášlovala se minulost.

Transportér drkotal po paprskomety rozstřílené a zvlněné vozovce. Po chvíli jeho motor zavyl v nejvyšších otáčkách a vjel na rostlinný pás obklopující válečnickovu sochu.

Přesně v té chvíli jsem se vrhl na A-Betšagu. Bully za mnou praštil jednoho z Centrifaaalů do brady, dalšímu vytrhl paprskomet a přehoupl se přes postranici v okamžiku, kdy motor škytl a zhasl. Transportér stál jen několik málo metrů od A-Gedeontovy sochy.

„Honem, utíkej Perry!“ vykřikl tlust'och a vypálil několik nemířených ran na kolem. jdoucích, kteří se bleskurychle stáhli. Bylo však jisté, že nás poznali a že co nevidět přivolají A-Califormovu ochranku.

Zamířil jsem k nejbližším domům, ale cestu mi odřízl pozemní obrněnec a dva výstřely mě minuly jen o vlásek. Padl jsem k zemi, překulil jsem se, vleže jsem vypálil a znovu jsem se zvedl.

Bully již klečel vedle sochy a kryl mě palbou. Všechno probíhalo, jak jsme se domluvili. Zatím byli protivníky A-Betšaga a jeho Centrifaaalové, ale jen naoko. Tlust'och na mě pohlédl a já v jeho očích četl: *To je šílenství, co děláme!*

Neměli jsme však na vybranou. Tlačil nás čas, a tak jsme se chytli posledního stébla, abychom zarazili A-Califormovo tažení proti Krooghům. Museli jsme jednat dřív, než GEDEONTA rozšíří válečný požár na celý systém Centriffu.

„Odhoďte zbraně, Pozemšťané, a vzdejte se!“

Odpověděl jsem na výzvu výstřelem na jednu z mála pouličních svítilen, které ještě fungovaly, Část náměstí se ponořila do tmy.

„To je nanic,“ zavrčel Bully. „Nikdo nám ty řeči nespolkne.“

Oba kluzáky přiletěly jako na zavolanou.. Ještě před několika málo dny patřily A-Betšagově tajné službě, nyní na sobě ale měly znak povstalců - galaxii rozčísnutou bílým bleskem. Dva kluzáky , z nichž vystoupilo osm Centrifaaalů... vypálil jsem jim nad hlavy a přiměl je, aby se kryli. Nyní šlo o vteřiny.

Kryli jsme se za pomníkem. Přívrženci GEDEONTY by se nikdy neopovážili úmyslně poškodit vojevůdcovu sochu.

„Cítím se jako slanina v pasti na myši,“ zavrčel Bully.

Vtom se těsně před námi zjevil stín. Centrifaaal hmátl drápy do prázdna, protože jsem včas uskočil a stačil varovat tlustřocha. Reginald blesku-rychle praštil útočníka přes hlavu pažbou paprskometu a ten se bez hlesu sesul k zemi.

Za dvě minuty bylo po všem. A-Betšagovi podřízení si rychle vyměnili uniformy s povstalcí. Dal jsem si podmínku, že nezabijí své protivníky, pouze je zneškodní. Transportér vyvezl spoutané přívržence GEDEONTY ven z města, zatímco my jsme nastartovali ukořistěné kluzáky.

Přesto jsme se zdrželi a nyní nám nezbylo než počkat, až A-Caliform dokončí projev a studio opustí. Opět

bouřil proti vzdorným Krooghům a sliboval, že je zadupe do země.

„...vezmeme si zpátky, co nám patří, a nikdo nám v tom nezabrání. Ani slabošský Betšaga, který si nyní líže někde v podzemí rány a sní o protiúderu. Dám ti šanci, Betšago. Přidej se se svým klanem na mou stranu a bojuj proti Krooghům a...“

A-Betšaga vypnul obraz i zvuk a zachrčel: „Nikdy! Nikdy s tebou nepůjdu. Vezmu si zpátky, cos mi vzal.“

V duchu jsem se ptal, zda se mu to vůbec povede. Centrum Centrifaaalů bouřilo, jeho obyvatelé ochutnali krev. Obavy, že už nikdo nedokáže zastavit smrtonosnou lavinu, se zdály být oprávněné. Jako kdyby chtěly potvrdit mé úvahy, prohřměly atmosférou další pyramidální lodi.

„Bitevníky!“ vyhrkl B-Padrista.

„Jsou připraveny všechny síly?“ zeptal jsem se ho, aniž jsem reagoval na jeho výlev.

Bývalý náčelník bezpečnostní služby na mě pronikavě pohlédl..Nenáviděl mě za to, že jsem se ujal plánování operace, současně ale oceňoval, že jsem stál jednoznačně na A-Betšagově straně.

„Máme jen tuhle jedinou šanci,“ řekl jsem. „Pokud něco neklapne...“

„...pak budeš první, kdo to pocítí, Perry Rhodane,“ zavrčel B-Padrista a založil si do paprskometu nový energetický zásobník.

„Všichni jsou připraveni,“ odpověděl na mou předchozí otázku A-Betšaga.

„Caliform opustil studio ve svém kluzáku. Jako doprovod má pouze jeden stroj.“

A-Betšaga mi předal řízení kluzáku. Na displeji byla vidět stanoviště našich spojenců. Neobjevil jsem žádnou chybu. Až spustíme akci, budeme mít dostatečné krytí.

Blížily se dva stroje. Naše palubní počítače odpověděly přesným rozlišovacím kódem GEDEONTY na A-Califormovu výzvu. Nepojal žádné podezření. Všechno běželo jako na drátku.

Vzdálenost mezi kluzáky činila ještě pět set metrů.

„Zvládneme je levou zadní,“ řekl vítězoslavně A-Betšaga.

B-Padrista si pohrával s paprskometem. Když si všiml, jak se na něj dívám, rychle se odvrátil. Každou chvíli jsme se měli dostat na dohled k A-Califormovým strojům. Něco nehrálo. Blikající body na displeji však nesignalizovaly *nebezpečí*. Něco mi ale pořád nesedělo...

„Perry, tak nějak jsem si vzpomněl na Tróju,“ vyhrkl tlustých.

Měl zatraceně pravdu. Měl jsem se předtím spolehnout spíš na svůj instinkt. Trhl jsem hlavou, předklonil jsem se co nejvíc, abych rozeznal oblohu nad sebou. Vtom jsem si všiml, jak se některé hvězdy zničehonic spouštějí dolů a rostou neuvěřitelnou rychlostí.

Lokalizátor našeho kluzáku měl dosah pouhých několik tuctů metrů do výšky,

a tak jsme nezjistili včas protivníkovy útočící stroje.

„Je to past!“ vykřikl jsem. Současně jsem strhl letoun a otočil ho. Rozsvítily se výstražné kontrolky, když jsem se pod úhlem 30 stupňů vnořil do nejbližší ulice.

Termopaprsek nás minul jen o několik metrů a rozprskl se o domovní stěnu a ta se v mžiku roztavila.

„Nesetřeseš je!“ zachrčel Bully.

„To ani nebude potřeba, Perry Rhodane,“ řekl B-Padrista a mě zamrazilo v zádech. Koutkem oka jsem zahlédl jeho povýšený úsměv a paprskomet, kterým na mě mířil. „Okamžitě zastav, Terránče!“ vyštěkl. „A-Caliform se už těší na svou kořist.“

Že máme mezi sebou zrádce, jsem si uvědomil, když jsem si všiml nalétajících kluzáku. Bývalého náčelníka bezpečnostní služby jsem ale podezříval ze všech nejméně.

Stroje GEDEONTY kolem nás kroužily jako supi. Trhl jsem pákou zrychlení, kluzák poskočil dopředu a setrvačnost mě vmáčkla do křesla. Viděl jsem, jak se B- Padrista zapotácel a vypálil. Paprsek rozžhavl boční okénko vedle mě. Současně se vymrštil A-Betšaga a zaťal drápy do B- Padristova krku. Bývalý náčelník bezpečnostní služby se vzepjal, a vzápětí ochabl. Sesul se mezi sedadla a paprskomet žuchl na podlahu.

„A pryč odsud!“ zařval A-Betšaga. „Obrať k východu!“

Kluzáky GEDEONTY po nás zběsile pálily, ale to už se proti nim vrhl náš zpětný odřad a zdržel je. Dobrý byl

každý kilometr náskoku, který jsme získali. A-Betšaga vykřikoval rozkazy, ale já ho nesledoval. Musel jsem se cele soustředit na řízení.

V éteru vypuklo pravé peklo. Bylo jasné, že A-Caliform nasadí všechny síly, abychom mu neproklouzli podruhé. Přestoupili jsme do jiného kluzáku. Teprve v té chvíli jsem zjistil, že A-Betšaga počítal se vším. V několika čtvrtích byly připraveny další stroje - rychlé, malé a s velmi nízkými emisemi. Předchozímu kluzáku jsme zablokovali řízení a nechali ho explodovat o opuštěnou kancelářskou budovu, i když jsme dobře věděli, že nás A-Caliform nebude dlouho považovat za mrtvé.

Mířili jsme dál ke kosmodromu. Rozlehlé skladové a tovární areály působily velice bezútěšně, byly špinavé a šedivé - jako vřed bující na okraji města. Kouřící vysoké pece na zpracování šrotu a vedle nich staré konvertory. Dým našťastí překrýval emise vycházející z našeho pohonného systému.

Přistál jsem na A-Betšagův příkaz vedle gigantického pásového dopravníku. „Pro zbytek cesty nepoužijeme žádný stroj,“ rozhodl Centrifaal.

Řízení kluzáku se ujal počítač a stroj se opět odlepil od země. Za několik minut jsme spatřili nad sebou půltucet zářících bodů. Posádky kluzáků se nechaly zjevně zmást a pronásledovaly náš stroj mířící k jihu.

A-Betšaga se vydal na pochod, a ani se neohlédl, aby se přesvědčil, zda jdeme za ním. Přestože vzduch byl

štíplavý a horký, snadno jsme mu stačili.

Haldy šrotu byly čím dál vyšší a převažovaly v nich vyřazené, vykuchané kosmické lodi. Rýsovaly se ve slabé záři hvězd oproti světlému nebi jako obludné přízraky.

A-Betšaga kráčel mezi nimi, jako kdyby se tu vyznal, jen dvakrát se zastavil, když nízko nad námi přeletěly pomocné čluny startující z blízkého kosmodromu.

Vtom prořízl tmu kužel světla, když se asi deset metrů nad zemí otevřela komora jednoho kosmického vraku.

Ne to není žádný vrak! blesklo mi hlavou. Opláštění lodi bylo neporušené, ještě se do něj nezahryzly řezací hořáky. Došlo mi, že funkční je celé plavidlo.

Světlo vzápětí zhaslo a zakrátko cosi zaharašilo na zemi. Z komory visel provazový žebřík!

A-Betšaga se vyšplhal nečekaně mrštně nahoru jako první. Zatímco ale jemu se natáhly vstříc pomocné ruce, my s Bullym jsme museli vlézt do lodi sami.

Centrifaal na nás pohlédl a v jeho obličeji se mísila zlost s touhou zemřít. „Vítám vás na palubě TRONTTERU,“ řekl. „Tahle loď je mi nyní k dispozici.“

To že označení "loď" bylo přehnané, jsem poznal už v přechodové komoře a přilehlé chodbě. Mnohem výstižnější by bylo říkat TRONTTERU "kocábka". Nahrubo svařené černé kovové desky, které propůjčovaly plášti trupu vzhled pospravovaného koberce, mně vadily ze všeho nejméně. Horší to bylo uvnitř,

kde stěny držela pohromadě snad jen rez. Na druhé straně jsme si ale nemohli vybírat, pokud jsme se chtěli opustit Centrum Centrifaaalů v jakžtakž letu schopném kosmickém plavidle.

„Jauvajs,“ zaklel Bully.

Bylo mi jasné, co se v něm odehrává - zpočátku převážila nostalgie smíšená s hrůzou, ale pak se kyvadlo rozhodování vrátilo na opačnou stranu a cosi mu našeptávalo, abychom se do tohoto experimentu nepouštěli.

„Letět touhle skořápkou je jako hrát ruskou ruletu s šesti náboji v bubínku,“ prohlásil Reginald Bull s kamennou tváří.

A-Betšaga přirozeně nemohl vědět, co tím myslí, a tlustoch se mu to ani nenamáhal vysvětlovat. „Odstartujeme, jakmile se naskytne vhodná příležitost,“ řekl Centrifaaal.

Bully pokrčil rameny a bylo vidět zcela odevzdal nejistému osudu.

A-Betšagův pokus o nekrvavou kontrarevoluci na Centru Centrifaaalů ztroskotál. Nepídil se po tom, jaké pohnutky vedly jeho bývalého bezpečnostního náčelníka, aby se spřáhl s A-Califormem, byla to pro něj definitivně vyřízená záležitost. Jen v něm přetrvával šok z poznání, že byl něčeho takového schopen příslušník jeho vlastního klanu, A-Betšagovi agenti mlčeli. Dalo se ovšem předpokládat, že A-Caliform měl od B-Padristy dostatek informací na to, aby pročesal i zbývající

záložní úkryty: Ví také o TRONTTERU?

Na palubě nás bylo třiadvacet. Centrifaaalové patřili k nejružnějším klanům a všichni se počítali k úzkému okruhu A-Betšagových věrných. Nikdo nás nepředstavil, ale nebyl na to ani čas, protože probíhaly horečné přípravy ke startu.

Když jsme kráčeli na můstek, Bully protahoval obličej čím dál víc. „Povězme to prostě takhle,“ pošeptal mi otřeseně. „Tohle není kosmická loď, ale létající bedna šrotu, tedy pokud se vůbec odlepí od země.“

TRONTTER měla na výšku 280 metrů a její základna měla tvar čtverce o straně 90 metrů. Byla postavena jako rychlá kurýrní loď - jenže byla stará 79 let. A to bylo při úrovni centrifaaalské techniky hodně, protože kosmická plavidla se vyřazovala po krátké době, neboť byla postavená z mizerného materiálu a navíc je ničily časté tranzice.

Můstek měl obdélníkový tvar a ani on zjevně nezůstal ušetřen všeobecného úpadku. Všude po stěnách sice byly galerie monitorů, nebylo však jasné, kolik z nich funguje. Některé ukazovaly dění v nejružnějších sektorech lodi, jiné byly slepé.

Dvě z šesti neforemných křesel byla jetě volná.

„Připoutejte se!“ řekl naléhavě A-Betšaga. „Start muže být pěkně drsný.“

Naskočily monitory lokalizátor a viděl jsme, že vesmír nad námi je volný. A válečné lodi, které přistály na kosmodromu, přešly na klidový provoz,

takže by jim chvíli trvalo, než by se opět zvedly z povrchu.

Z hloubi TRONTTERU k nám dolehl hukot, který postupně sílil. Lod' se začala příšerně otřásat a doslova úpěla ve švech.

Na Bullym bylo vidět, jak ho svědí ruce a jak by rád zasáhl. Na několik vteřin zavřel oči, zřejmě vzpomínal na naše první vesmírné plavidlo na tranzitní pohon. Pak lidstvu spadla do klína arkonská technika, což bylo nevýslovné štěstí, protože jinak bychom se nejspíš stále ještě museli po kosmu plouhat na palubách podobných prerezlých kocábek, jako byla TRONTTER.

„Reaktorový dispečink“ křikl A-Betšaga do palubního komunikátoru. „Kdy bude k dispozici plné množství energie?“

Odpověď zřejmě nebyla uspokojivá, protože Centrifaaal udeřil oběma rukama o přístrojovou desku a zařval: „Okamžitě urychlete reakci a zvyšte množství energie!“

Na displejích se rozzářily chvějivé body. Od města se k nám blížily kluzáky. Byly zjištěny vyšší emise také u válečných lodí na kosmodromu.

„Nouzový start!“ zařval A-Betšaga.

Otřesy byly skoro nesnesitelné a lod' jako by se chtěla rozpadnout. Jakási drtivá pěst nás vmáčkla hluboko do křesel a TRONTTER se zvedla do výšky. Z okolních vraků se stala žhnoucí slunce. Odolávali jsme přetížení pěti, šesti g když plavidlo jankovitě stoupalo k noční obloze.

„Vytvořte ochranný štít!“

TRONTTER se začala halit do rudě zářící slupky. Později jsme se dozvěděli, že ochranný štít má stejný výkon jako pole 780 metru vysokého bitevníku. Zatím nás nikdo nepronásledoval. Trýznivě pomalu jsme se vzdalovali od Centra Centrifaaalů a zanedlouho se nad obzorem objevilo obří modré slunce Centriff..

A-Betšaga ždímal z pohonného systému plný výkon a zrychloval, co to jen šlo. Přesto jsme měli dojem, že se skoro nehýbeme z místa.

Nikdo za námi neletěl. Možná by A-Caliform rád, že se všechno vyřešilo takhle jednoduše. Uplynulo deset minut, a přestože byl klid, napětí z nás spadlo jen částečně.

TRONTTER stoupala téměř kolmo vzhůru a po půlhodině mezitím jsme dosáhli úctyhodné dvoutřetinové rychlosti světla - ukončil A-Betšaga fázi zrychlení. Chtěl pozorovat okolní vesmír. Naprogramoval tranzici pro případ, že by se zničehonic re-materializovaly válečné lodi a museli bychom jim uniknout skokem do hyperprostoru.

Po několika hodinách jsme náhodně přijali hyperrádiem vzkaz, který rozhodně nebyl určen nám. Z něj vyplynulo, že A-Caliform uskutečnil svůj záměr rychleji, než jsme předpokládali. Zděsili jsme se.

7.

„Spatřuji svou úlohu v odstranění tisícileté pohany, kdy byl náš národ nucen dodržovat degenerující mír. Chci vrátit Centrifaaalům sebevědomí.

Univerzu vládne jedinečnost, ne stejnost. My Centrifaaalové nemáme proč se schovávat, a proto si konečně vezmeme zpět, co nám bylo po celé generace odpíráno.“

(Z projevu A-Califorma, vůdčího ducha GEDEONTY a nového vládce Centra Centrifaaalů, proneseného v prvních hodinách slavné revoluce.)

Nový centrifaaalský vládce měl na starosti důležitější věci než pronásledovat A-Betšagu a poslední jeho věrné. Také Pozemšťané jej zajímali jen okrajově. Rozhodl se, že uvrhne svého soka do zapomnění a nebude zbytečně zvyšovat jeho význam tím, že by se ho snažil polapit.

A-Caliform vztekle zmačkal kopii hlášení, které dostal před několika minutami hypervysílačem. Krooghská vláda odmítala jakékoli vměšování do vnitřních záležitostí a poukazovala na platné smlouvy.

Planeta Trieger nebude považována za výhradní sféru vlivu ani jedné ze smluvních stran a bohaté zásoby vibrační rudy nacházející se na ní se budou rozdělovat napůl mezi Krooghy a Centrifaaaly. Oba národy jsou oprávněny provozovat těžbu dle vlastního uvážení. Geografické rozdělení nebude provedeno kvůli nepravdělnému rozložení jednotlivých ložisek. Tato smlouva o vzájemné snášenlivosti a úctě se uzavírá na dobu neurčitou. O dalším využití planety Trieger po vytěžení rudných zásob rozhodne zvláštní dohoda uzavřená v náležitém termínu.

Za centrifaaalskou stranu podepsal tuto smlouvu A-Betšaga.

„Omezený podlézavec!“ ulevil si A-Caliform. „Takové poklady se přece nepouštějí z ruky bez boje.“

Krooghové nemínili podle práv došlé zprávy odstoupit od platné dohody. Naopak dali jasně najevo, že mají v úmyslu těžit rudu i ve dvou nedávno objevených ložiscích, která křížila centrifaaalské důlní území.

„To je vlastně vyhlášení války,“ zahřímal A-Caliform. „Nestoudná urážka vmetená do tváře všem Centrifaaalům!“

A-Caliform předtím obsadil nejvyšší poschodí jedné z nepoškozených věží vládního paláce. Z výšky se mu naskýtal velkolepý pohled na hlavní město. Slunce stálo téměř v zenitu a proměnilo vzdálený kosmodrom v oslnivě zářivé moře. Před chvílí přistálo osm velkých válečných lodí, aby vzalo na palubu jednotky určené k invazi na Trieger. Jedna z nich se měla stát jeho vlajkovou lodí.

Centrifaaalský vládce v posledních dnech ještě váhal, má-li se vážně zabývat těžební planetou, ale s B-Padristovou pomocí zlikvidoval zbývající hnízda odporu na Centru Centrifaaalů. Považoval za příznivé znamení, že bývalého náčelníka bezpečnostní služby zabili jeho druzi, možná dokonce Betšaga sám. A-Caliform tedy nemusel být nikomu vděčný zato, že mu pomohl uskutečnit plány, které ukul do nejmenších podrobností v dlouholetém exilu.

Rozhodl se, že pošle řediteli triegerských dolů otevřený radiogram, v němž vydá rozkaz, aby ozbrojená komanda obklíčila všechny krooghské šachty a zabránila odvozu rudy z Triegeru.

Odpoledne stanovil svým zástupcem na Centru Centrifaaľů V-Legiawa, jednoho z nejobávanějších výběrčích daní v Cursoru, který byl pro tuto úlohu jako stvořený rozhodoval se jasně, bez jakýchkoli kompromisů. Když dokáže přimět dlužníky, aby ještě rádi uhradili daňové nedoplatky, určitě bude schopen motivovat Centrifaaľy i v jiných záležitostech, uchechtl se v duchu A-Caliform.

Poté se přesunul na kosmodrom. PÝCHA CENTRIFU byla největší z válečných lodí, byl to kolos vysoký asi 1200 metrů se čtvercovou základnou o hraně 560 metrů. Jeho přistávací nosníky připomínaly mohutné věže a našinec se mezi nimi cítil nepatrný a ztracený.

Posádka ho přijala se všemi poctami a jemu dělalo dobře, když cítil jejich odhodlání. Půjdou za mnou třeba do pekla, pomyslel si. Na válečných lodích sloužili výhradně elitně vycvičení jedinci. Sice se nikdy nedostali do opravdové akce ale , to bude zakrátko patřit minulosti...

V nákladových prostorech mizela spousta kontejnerů s proviantem a vodou bylo toho mnohem víc, než by stačilo k letu na Trieger a bleskovou akci proti Krooghům. A-Caliform měl totiž v úmyslu po dobytí důlní planety

obsadit rovněž domovský systém nepřitele.

Pozdě odpoledne byli nováčci rozděleni do jednotlivých lodí. Centrifaaľové obojího pohlaví a všech věkových kategorií hořeli touhou osvědčit se v boji. Atmosféra byla vzrušená. Nováčci byli nabuzeni drogami a mnozí z nich jen stěží ovládali svou agresivitu. Stále častěji docházelo k rvačkám, ale nikoho to nezajímalo. Mrtví byli odváženi zpátky do města a ranění se museli postarat sami o sebe.

Když praskaly válečné lodi ve švech, vydal A-Caliform rozkaz ke startu. Nechali na povrchu desítky tisíc zklamaných rekrutů proudících do Cursoru z ostatních měst na Centru Centrifaaľů. To už však žádali o povolení přistát kapitáni dalších bitevních lodí.

Když se flotila ocitla na oběžné dráze kolem Centra Centrifaaľů, obrátil se A-Caliform na své poddané ještě jednou s plamennou řečí, kterou přenášely i hypervysílače, aby ji bylo slyšet na všech planetách systému Centriffu:

„Náš národ povstal a zpřetrhal pouta, jež nás pojila s minulostí. Nenecháme se již více utlačovat od údajně technicky vysoce vyspělých mocností. Konečně jsme svobodní a můžeme kráčet vlastní cestou. Ty tam jsou časy, kdy se Centrifaaľové nechali ošálit pouhými přízraky. Již po několik generací nemáme jediný důkaz o působení Galorňanů na náš národ. Pokud vůbec ještě existují, dávno se stáhli z galaktické politiky a ztratili

smysl své existence. První krok jsme již učinili. GEDEONTA svrhla změkčilý režim, který po desetiletí určoval náš osud. K druhému kroku se chystáme nyní. Naše flotila odlétá na Trieger.“

A-Caliform upíral zrakovou lištu na monitorové galerii na můstku PÝCHY CENTRIFU. Bylo povznášející vědět, že centri. faalské válečné lodi letí za posláním, kvůli němuž byly vlastně postaveny.

Centrum Centrifalu byl již jen nepatrným svítícím bodem v temném vesmíru.

„Náš národ konečně plní to, k čemu byl předurčen,“ zamumlal si A-Caliform pro sebe. „A konečně také rozhodujeme sami o sobě.“

Na oběžné dráze kolem šesté planety na ně čekala flotila čtyřiceti plně vyzbrojených lodí. Na obrazovce se objevil admirál, předpisově pozdravil A-Califorma a předal mu velení nad svými jednotkami.

V té chvíli se rozječely na palubě PÝCHY CENTRIFU poplašné sirény. Zaměřovací impulzy pouze zmateně sdělovaly, že se z hyperprostoru vynořil poměrně vysoký počet lodí.

„Bojová pohotovost -Přísun energie k dělům!“

„Zaměřte cíle! Proč vám to trvá tak dlouho, zatraceně? Chcete, aby nás Galorňané dostali dřív než my je?“

„Pověďte úhybný manévr!“

Na obrazovkách lokalizátorů se objevilo nejméně šedesát různě velkých

cílů. Kvůli strukturálnímu šoku způsobenému návratem záhadných lodí z hyperprostoru docházelo k poruchám citlivých přístrojů a radioprovozu.

„Všechna děla připravena k palbě!“ hlásil pilot. „Ochranný štít aktivován!“

„Nestřílejte!“ zařval náhle velitel lokalizační jednotky. „To jsou naše lodě!“

Konečně bylo možné rozlišit cíle. Skutečně se jednalo o flotily z třetí a čtvrté planety.

Takže žádní Galorňané, pomyslel si skoro zklamaně A-Caliform. Jak nás mohla vůbec napadnout taková blbost?

Vtom zachytili další, slabý strukturální šok, k němuž došlo několik světelných hodin nad ekliptikou. Značilo to, že daleko mimo systém tranzitovalo jediné malé kosmické plavidlo.

Že hy Betšagova lod’? Blesklo A-Califormovi hlavou. Ze srdce si přál, aby zmizela navždy v hyperprostoru, pokud je to pravda.

Spojené loďstvo zrychlilo na maximum. Centrifalská kosmická plavidla byla vybavena nejlepší technikou v celém Plantagu. A ještě vyspělejší byla jejich výzbroj. A-Caliform hleděl vstříc nadcházejícímu střetnutí s Krooghy s klidnou myslí.

„Cíl dosažen. Bez závad,“ ozvalo se po nějaké době z palubních reproduktorů. „Zahajujeme zrychlení pro druhou etapu!“

Na obrazovce se objevilo nenápadné žluté slunce. Kroužily kolem něj dvě

planety. Na bližší vládlo extrémní horko, lesklo se na ní moře tekutého olova a šlehalo z ní pochodně hořících plynů, pustošící často celé kontinenty.. V tomto prostředí neměl šanci na přežití žádný Centrifaaal. Ochrannými obleky by pronikla radioaktivita a kyseliny v ovzduší by je rozežraly za několik minut.

Druhým světem byl Trieiger, mrtvá planeta, na níž živořily pouze nižší rostlinné formy. Jinak zde převládala skalnatá a písčiná poušť a povrch ustavičně sužovaly pustošivé bouře. Před několika tisíci lety zde ještě byl život. Ruiny zasypané horami písku svědčily o tom, že zde existovala vyspělá civilizace, nikdo se však o památky na ní nestaral. Den za dnem se do slupky planety zakusovaly obří těžní mechanismy, aby Centrifaaalové uspokojili rostoucí poptávku po vibrační rudě. A samozřejmě určovali cenu, za kterou ji prodávali ostatním národům.

„Navázali jsme spojení s ředitelem našich dolů,“ hlásil radista a na A-Califormův pokyn promítl A-Nohcamův obličej na hlavní obrazovku.

„Zdravím tě, A-Califorme,“ řekl ředitel dolů. Vůdce GEDEONTY netrpělivě mávl rukou a vyštěkl: „Už Krooghové kapitulovali a předali nám své podíly? Jak to, že v jejich oblastech lokalizujeme stále ještě energetickou činnost?“

„Odmítají se vzdát svého území a odvolávají se na smlouvu. Současně se spoléhají na ochranu Galorňanů.“

„To je všechno?“ vyprskl A-Caliform opovržlivě.

A-Nohcam se tvářil trochu bezradně.. Nepatřil k těm, kteří dovedou pružně reagovat na nenadálé situace. Centrifaaalský vůdce se rozhodl, že ho co nejdříve nahradí někým schopnějším.

„Zaměřili jsme krooghské lodě!“ rozlehlo se můstkem. „Letí s aktivovanými ochrannými štíty o výkonu mnohem vyšším, než je nutný k odražení asteroidů.“

Šlo zjevně o bojová plavidla. Protivník nevěřil vlastním řečem o Galorňanech a vyslal na Trieiger válečné lodě!

„Pořádně pročešte planetu!“ vykřikl A-Caliform. „Chci vědět, kolik dalších lodí přistálo.“

Krooghské lodi měly krabicovitý tvar a měřily po stranách až čtyři sta metrů. Měly na sobě nejrůznější nástavby, anténní systémy a vypadaly vskutku směšně.

A-Caliform neznal jiný národ, který dokázal tak komplikovat nejjednodušší věci. „Chci se spojit s jejich velitelem,“ přikázal. Uplynulo několik minut, než se na obrazovce konečně objevil Velekroogh. Skládal se nejméně z padesáti jedinců, kteří se neustále pohybovali a bzučeli jako krvežíznivý hmyz, a byl jednou a půl krát větší než Centrifaaal.

A-Caliform pojal podezření, že se Krooghové složili do takové velikosti záměrně, aby udělali dojem. Nesnášel tyhle chlupaté tvorečky s tuctem údů a špičatými čumáčky. „Velmi dobře,“ vyprskl, aniž Velekroogha pozdravil. „Přijímám kapitulaci Krooghů na Trieigeru a s okamžitou platností převádím rudné doly do vlastnictví

Centrifaalů. Všechny smlouvy se tímto ruší.“

Protivné bzučení ještě zesílilo a Krooghové neustále měnili svou polohu. A-Caliform se mamě snažil zaměřit na jednotlivého tvora.

„Máme právo těžit na Triegeru rudu!“

„Měli jste právo,“ opravil Centrifaal Velekroogha. „Když do půlhodiny předáte doly, zaručím všem Krooghům volný odchod.“

„Ne!“

„Potom si sami vezmeme, co nám náleží silou.“

„To se neodvážíte. Nikdo si nedovolí porušit mír!“

„Jsi si tím tak jist? Dávám vám půl hodiny, pak bude má trpělivost u konce.“

„Vyčkávají,“ řekl E-Kajwan, psycholog z A-Califormova vládnoucího klanu. „Nedovedou si představit, že skutečně zaútočíme. Patrně žádný národ není schopen pochopit skutečný rozměr naší revoluce.“

Ultimátum vypršelo, ale na Triegeru nic nenasvědčovalo tomu, že by Krooghové mínili ustoupit. Proti centrifaalské flotile postavili Krooghové celkem 83 lodí. Shromáždily se na oběžné dráze.

„Připravte výsadky!“ zavelel A-Caliform. „Zdá se, že budeme muset udělit A-Nohcamovi lekci.“

V té chvíli se kolem Triegeru zmaterializovalo 285 pyramidálních lodí nejrůznější třídy. Obklíčily rudnou

planetu a Centrifaalové, kteří nikdy neprožili opravdovou bitvu, se nemohli dočkat, až začne.

S planoucími tryskami dorazila jako první k okraji planetární atmosféry PÝCHA CENTRIFU, když předtím bez úhony pronikla mezi dvěma krooghskými plavidly ve vzdálenosti necelých pěti tisíc kilometrů.

„Protestujeme proti tomuto nezákonnému postupu! Centrifaalský velitel se bude za něj zodpovídat!“

A-Caliform se mohl těmto a podobným výkřikům v hyperrádiu jen smát.

Byli ve výšce dvaceti kilometrů. Trieger byl bezútěšný svět, posetý obrovskými skrývkovými haldami. Spatřili pod sebou krooghské těžební místo, které tvořilo několik ubohých chatrčí zpola zasypaných pískem. Vedle stojícího těžního zařízení zrezavěl vykuchaný kluzák. Stanice byla opuštěná jako mnoho ostatních na této planetě a Krooghové ji nechávali raději zapadnout v písku, než aby ji bourali.

Krátce nato opustily výsadkové oddíly hangáry vlajkové lodi. Stovky ke všemu odhodlaných Centrifaalů obklíčily šachty a zahájily zteč na zděšené krooghské horníky, kteří prchali dolů do podzemních štol.

„Nalétají dvě krooghské lodi!“ vykřikl I-Hamaš od lokalizátoru. „Protivníci aktivují ochranné štíty!“

Současně se na jedné obrazovce objevil Velekroogh.

„Na vyjednávání je pozdě,“ vyprskl A-Caliform opovržlivě.

„Krooghové nás chtějí vzít do kleští,“ hlásil I-Hamaš a hlas se mu chvěl vzrušením. „Vzdálenost pět tisíc...čtyři tisíce...“

Krabicovitá plavidla je minula v orkánu ionizovaných plynů ve vzdálenosti pouhých deseti kilometrů a jen ukázala, že nejsou schopna bránit vlastní území.

„Vracejí se!“

A-Caliform stál jako zkamenělý před velkou obrazovkou a svíral a rozvíral pravici v rytmu svého srdce. „Zaměřit děla na přední cíl!“ vyštěkl. „Pal!“

Ochranný štít krooghské lodi vzplál, když do něj narazil tucet termopaprsků. Krabice změnila kurz, ale to už ji zasáhla druhá salva, která prorazila oslabené ochranné pole. Došlo k menším explozím, trup lodi popraskal a jako kdyby z něj vyvěřela láva. Za několik vteřin se úlomky vraku zarývaly do povrchu planety a nechávaly za sebou zkázu.

Druhá krooghská loď se dostala na dostřel a také její ochranný štít se zhroutil. Snažila se maximálním zrychlením uniknout do vesmíru.

„Volají na hyperfrekvenci Galorňany, aby jim pomohli!“

Na okamžik zavládlo v centrále PÝCHY CENTRIFFU hrobové ticho, a pak si A-Caliform přitáhl mikrofon a vydal toužebně očekávaný rozkaz: „Všem lodím a výsadkovým komandům! Jdeme na to!“

8.

Měli jsme za sebou dvě tranzice a mně bylo strašně mizerně. Anténní systémy

TRONTTERU přijímaly útržky hyperradiogramu, z nichž se dalo vyvodit pouze jediné: A-Caliform začal důsledně uskutečňovat svůj plán.

„Trieiger se nachází jen něco málo přes osmnáct set světelných let od naší momentální polohy,“ prohlásil Reginald Bull. „Ještě dvě tranzice a mohli bychom tam být.“

Nikdy nezapomenu na bezmezný úžas v A-Betšagově tváři, když se obrátil na mého přítele. „Když už se chceš zabít, proč se raději nevrhneš proti nejbližšímu slunci?“ vyhrkl.

„To je něco jiného,“ namítl tlust'och.

„TRONTTER nemá žádný cíl,“ přidal jsem se.

„Tedy kromě toho najít Ce Rhiotona,“ opravil mě Bully.

„Ten počká,“ zavrčel jsem.

„Pro mě neexistuje ani Caliform ani Trieiger,“ vybuchl konečně A-Betšaga.

„A brzy přestane existovat také krooghský národ,“ odsekl jsem. „Nesmíš zavírat oči před fakty, A-Betšago.“

Chvilí přemýšlel a pak nejistě zamumlal: „Co bychom pořídili s jednou lodí, jako je TRONTTER?“

„Ne vždy rozhoduj[o bitvě zbraně,“ odpověděl jsem klidně. „Někdy víc zmohou slova.“ Vzpomněl jsem si na Lingvidy. Co bych dal nyní za to, kdybych měl s sebou mírotvorce jako Dorinu Vaccerovou nebo Aramuse Šeonora!

Trvalo nám dvě hodiny, než jsme A-Betšagu přemluvili. Apelovali jsme na jeho smysl pro čest a povzbuzovali

jsme jeho zvědavost tak dlouho, až souhlasil, že si odskočíme k Triegeru.

„Chceš se opravdu vzdát, A-Betšago?“ domlouval jsem mu. „Stáhnout se a lízat si rány? Kdyby se takhle choval Caliform, byl by ještě pořád v exilu.“

„Bud’ zticha!“ okřikl mě Centrifaaal. „Vím sám, co je pro mě dobré.“

TRONTTER mířila do oblasti Triegeru. Podruhé tranzici jsme zachytili volání Krooghů o pomoc.

„Prosí Galorňany, aby je vytáhli z bryndy,“ pravil nechápavě A-Betšaga, současně ale přikázal zrychlit.

Doufal snad, že ho Galorňané rehabilitují? Nemluvil o tom, ale lepší pohnutku k jeho jednání jsem si neuměl představit.

Třetí tranzice ...

...chybný odskok o několik málo světelných hodin. Možná si pilot spletl souřadnice, možná došlo k odchylce regulátoru energie. TRONTTER byla zkrátka a dobře v dezolátním stavu.. Ještě než jsme pronikli do hyperprostoru, všimli jsme si, že nám dochází kyslík. Zřejmě unikal nějakou škvírou do vzduchoprázdna.

„Kdysi jsme podobné problémy řešili žvýkačkou,“ řekl Bully vážně jednomu Centrifaaalovi. „Ted’ ale bohužel žádnou nemáme.“

Byl to od tlust’ocha šibeniční humor~ A přesně ten jsme potřebovali, abychom se vyrovnali s kosmickou bitvou, která zuřila jen několik milionů kilometrů od nás. Chybělo málo a

materializovali jsme se přesně uprostřed bojiště.

„Úhybný manévr!“ zařval A-Betšaga a hlas mu přeskočil vzrušením. „Musíme pryč!“

„Ruším rozkaz!“ vpadl jsem mu do řeči. „Dezaktivovat pohon! Vytvořit ochranný štít!“

Viděl jsem na Centrifaaalovi, že by mě nejraději rozsápal. Bránila mu v tom jen skutečnost, že si zřejmě strukturálního otřesu vyvolaného naším návratem z hyperprostoru nikdo nevšiml. Pokud se dalo věřit lokalizátorům, bylo od nás blíž než dvacet světelných vteřin pět pyramidálních lodí, které byly navíc zaujaty nelítostným bojem.

„Máme před sebou nějaký vrak,“ vyhrkl Reginald Bull. „A řítíme se rovnou na něj.“

Krooghská krabice byla celá potrháná a zřejmě měla rozbitý pohonný systém. Nezaměřili jsme žádné emise. Kdyby se nám podařilo na ni nalepit, měli bychom ten nejlepší úkryt. Žádný pilot A-Califormovy flotily by nejspíš nevěnoval pozornost vraku bezmocně se potácejícímu vesmírem.

„Mírná oprava kurzu,“ přikázal A-Betšaga. „Zkusíme to z boku.“

Po dvaceti minutách byla TRONTTER magneticky zakotvená a vznášela se několik metrů od roztrženého trupu krooghského plavidla; Dva hangáry byly otevřené. Posádce se zřejmě podařilo uprchnout do bezpečí ve výsadkových člunech.

Nemohli jsme nijak zasáhnout do bojů, í když jsem si to ze srdce přál.

Nezbylo nám než přihlížet a cítit bezmocný vztek.

Víc než padesát krooghských lodí utvořilo poblíž planety obrannou formaci a kladlo útočícím Centrifaaalům tvrdošíjný odpor. Přihlíželi jsme, jak se z bitevního pole stahuje několik menších pyramid, ale také další a další krabicovitá plavidla se proměňovala v planoucí pochodně nebo se neovladatelná rozbíjela o povrch Triegeru.

Kosmická bitva zuřila již celé hodiny, když jsme si všimli, že se k nám skoro poloviční rychlostí světla blíží jasná hvězda. Zakrátko nás minula menší krooghská loď, na jejíž palubě zuřil jaderný požár. Jiná zničená plavidla se dostala do gravitačního pole slunce a čekal je stejně tragický konec.

Bojovalo se urputně také na Triegeru, a to o každý čtvereční kilometr území. Přijímali jsme hlášení určená pro centrifaaalskou vlajkovou loď.

Mladí i starí Centrifaaalové se s neuvěřitelným nadšením vrhali proti krooghským obranným postavením a umírali v palbě, aniž vlastně chápali, co s nimi děje.

Děsilo mě to stejně jako souhlasné reakce Centrifaaalů na palubě TRONTTERU. Určitým způsobem mí tedy spadl kámen ze srdce, když jsem zaslechl od radiolokátorů ohromený výkřik:

„Máme slabé radiové impulzy,“ zvolal I-Klorrista. „Na normální frekvenci. Přicházejí hodně zblízka.“

Vzápětí přepnul a z reproduktorů jsme uslyšeli nárek promísený nesrozumitelnými zvuky. Nevěděl jsem, zdali to

jsou slova, protože můj translátor nijak nereagoval.

„Ozývá se to přímo z vraku,“ vykřikl I-Klorrista.

„To jsou Krooghové,“ vyhrkl kdosi. „Musíme vrak vyhodit bezpodmínečně do povětří.“

„Zkus to říct ještě jednou!“ zařval jsem na Centrifaaala. „Zdá se, že jsi nic nepochopil.“

„Vyhodíme vrak do povětří,“ opakoval zatvrzele můj protějšek. „Žádné zajatce nebereme.“

„Kdo mluví o zajatcích?“ vyštěkl jsem stejně agresivně. „Vezmeme Krooghy na palubu a zachráníme je.“

„Ty tady nemáš co poroučet!“

Uskočil jsem předvídavě stranou, a když mě útočník míjel, zpracoval jsem ho lokty. Svíjel se na podlaze a nechápal, co se s ním stalo.

Rozhlédl jsem se a pomalu jsem se zeptal: „Má snad ještě někdo něco proti tomu, abychom vzali trosečníky na loď?“

„Pozemšťan má pravdu,“ ozval se náhle A-Betšaga. „Alespoň je budeme moct vyslechnout a získat lepší informace.“

Zakrátko jsem spolu s dvěma Centrifaaaly opustili TRONTTER jednou z mála funkčních přechodových komor a zamířili jsme k místu, odkud se ozýval signál. Našli jsme tucet Krooghů, kteří byli zjevně na pokraji sil. Ani nevnímali, že je přišli zachránit právě Centrifaaalové. Když jsme je dopravili na palubu TRONTTERU, měli v ochranných oblecích energii ještě tak na deset minut.

Na Triegeru zatím padalo jedno obranné postavení Krooghů za druhým. A také ve vesmíru umírali stateční obránci nesmyslnou, děsivou smrtí. Centrifaaalové měli lepší válečné lodi a neznali slitování. V žáru termopaprsků se rozpouštěly dokonce i krooghské záchranné čluny.

Bylo to příšerné, ale nadšení bojovníků GEDEONTY neznalo mezí. Všichni nyní již věřili, že se podrobovali plané hrozbě, když byli přinuceni zachovávat mír. Mysleli si, že Galorňané patmě nikdy neexistovali.

„Jak mohou být tak pošetilí?“ povzdechl si Bully.

„Kdy skončí tohle šílenství?“ Zíral jsem na obrazovky a bezmocně jsem svíral ruce v pěst.

Centrifaaalské válečné lodi pálily ze všech hlavních a šířily v řadách obránců smrt a zkázu. Přesto Krooghy ani nenapadlo, aby ustoupili.

„Strukturální otřes!“ ozvalo se od lokalizátorů.

Z hyperprostoru vylétlo pět šest lodí ve vzdálenosti dvaceti milionů kilometrů. Zatím jsme je neviděli, ale čidla udávala, že jde o pyramidy o délce hrany 780 metrů.

„Já věděl, že přiletí ještě víc bitevníků,“ vyhrkl A-Betšaga a tvářil se, jako kdyby vydal rozkaz k vyslání posíl sám. „Bitva zřejmě brzy skončí. Tak po tomhle jsi toužil, Perry Rhodane?“

„Nemusíš na to být tak nápadně hrdý!“ okřikl jsem ho rozzuřeně.

Lokalizátory zachytily další kosmická plavidla vracející se do normálního prostoru.

„Odkud se tu vzaly? Vždyť nedošlo k žádnému otřesu!“

„Je jich dvacet a rozvíjejí se do roje!“

„Proboha, Perry...“ zajíkl se Bully. Stál blíž k lokalizátorům, a tak uviděl dřív, co se k nám řítí.

Na hlavní obrazovce se objevil lokalizační obrazec a pomalu se stabilizoval. Nebyly to pyramidy ani krooghské krabice nýbrž vejčité lodi. Skenerová data uváděla délku 550 a maximální průměr 220 metrů.

Centrifaaalové začali křičet jeden přes druhého. Žádný z nich v životě neviděl podobné plavidlo. Především si ale nedovedli vysvětlit, proč nedošlo ke strukturálnímu otřesu, když se vejčička vynořila z hyperprostoru. Zjevila se zde jako přízraky.

„Metagrav?“ zašeptal Bully.

„Patrně,“ přisvědčil jsem a vzápětí jsem vyzval A-Betšagu, aby s loděmi navázal radiové spojení. Centrifaaal reagoval na má slova jako v transu.

„Není ti něco nápadné, Perry?“ vyzvídal tlustouch.

Mohl myslet jen pokročilou techniku, s jakou jsme se zatím nesetkali u žádného národa v Plantagu. To ticho! Jakmile se objevily vejčité lodi, ustal veškerý radiový provoz. Skoro jsem byl v pokušení tvrdit, že zavládlo všeobecné zděšení.

„Nikdo se nám neozývá!“

Dvacet lodí bylo seřazeno vedle sebe jako perly na neviditelné šňůrce. Nepatrnou rychlostí se blížily k Triegeru.

„To jsou Galornané,“ vykřikl znenadání Bully.

A-Betšaga se tvářil, jako by se zdráhal uvěřit tomu, co vidí.

V tom se ozvalo zvláštní šumění, které neustále sílilo.

„Co je to?“

„Radiový signál s šumotem v pozadí na normální frekvenci. Zřejmě vychází z těch lodí. Nosná vlna se šíří rychlostí světla.“

A-Betšaga sebou škubnul, jako kdyby ho někdo šlehl bičem. Viděl jsem, jak se roztřásl a křečovitě se snaží ovládnout své reakce. „Do útoku“ zachrčel. „Musíme je...!“

Nebyl schopen doříct "zničit" a jen sípal. V zápětí se chytil oběma rukama za hlavu a zpod drápů pravačky mu začala téct krev z ran. Jeho tělo sebou škubalo jako v epileptickém záchvatu.

Byl na něj příšerný pohled. Také ostatních Centrifalů se zmocnilo něco, čemu se nedokázali bránit. Někteří zírali do prázdna, jiní se zmateně potáceli po můstku, a jako by si přestali uvědomovat vlastní existenci. Radista vstal, rozběhl se proti stěně a sesul se na podlahu, když na ni narazil.

„To je shifting!“ pokusil jsem se varovat Bullyho a vzápětí jako by mi rozčísł lebku blesk. Pocítil jsem nelidskou bolest v hlavě, ochromila mi obličejové svaly a bránila mi v dýchání. Všechno se začalo se mnou točit a nedokázal jsem odolat mocnému víru...

Klid a bezpečí. Stále ještě popadám dech. Umírám postupně, cítím, jak ve mně kousek po kousku vyhasíná život. Něco se hroutí, a já nevím co, jen tuším, že brzy nastane konec.

Mír. Báječný pocit, tušení nekonečna. Vznáším se ve stavu beztlíže. Ne však dlouho. Chtějí mě rozsápat neviditelné ruce. Vidím se, jak se choulím bolestí a snažím se utéct. Pronikám bez odporu stěnami a vrhám se do vesmíru.

Obklopuje mě temnota. A opět až hrozně jasně vnímám, jak odumírá další kus mého já. Kdosi mnou manipuluje, jsem ale příliš slabý, než abych se tomu bránil. Povolně, bez hnutí se odevzdávám osudu, který mi byl vnucen.

Dokonalá harmonie. Jsem zajedno sám se sebou a se Stvořením.

Cítím, jak mi kolotá krev v žilách, zděšeně vnímám, jak se má životní síla chystá opustit tělo. Nemám v sobě ani nenávist, ani hněv, dokonce ani sebelítost. Neumírám ale. Pálí mě v rameni a vzpomenu si na aktivátor, který mi propůjčuje relativní nesmrtelnost. Čip je náhle silnější než cizí vůle. Jsem opět sám sebou. Je mi zle, ale i tento stav pomine během několika vteřin...

„Nechci to zažít ještě jednou,“ zachrčel vedle mě, Reginald Bull, kterého zjevně postihlo totéž co mě.

„Málem jsme ztratili část svých životů,“ odpověděl jsem malátně.

„Ale nakonec ne,“ uchechl se Bully a poškrábal se na bradě. „Jsem si jist, že jsme to přežili bez úhony. Buněčný aktivátor a mentální stabilizátor odolaly neznámému vlivu.“

Bylo to tak. Centrifaaalové totiž stále ještě podléhali účinkům shiftingu. Vrátili se , váhavě do reality hodně dlouho po nás. My jsme se zatím pokoušeli navázat kontakt s Galorňany. Nereagovali ani ve chvíli, kdy jsem žádal, aby mě spojili přímo s Ce Rhionem.

Vejčité lodi zakrátko zmizely stejně nečekaně a neslyšně, jako se objevily.

„Až dostanu jednoho z těch bídáků, dám mu přes držž...“ Bully se zarazil, rozhlédl se a ve tváři se mu rozhostil výraz bezmezného údivu. Vzápětí se rozchechtal, až mu tekly slzy.

Pokýval hlavou směrem k Centrifaaalům, kteří tam stáli jako omámení. Dokonce ani A-Betšaga jako by nevěděl, co si má se sebou počít.

„Jsou všichni dokonale mimo mísu,“ prohlásil výstižně tlust'och.

Centrifaaalové opravdu vypadali, jako kdyby si nejprve museli ujasnit, kdo vlastně jsou. Tatam byla jejich agresivita, která předtím vyzařovala z každého jejich pohledu a gesta. Jako by kdosi zlomil jejich bojovnou povahu. A nemohl to udělat nikdo jiný než Galorňané.

Nastalo to, v co již žádný Centrifaaal nevěřil - shifting, Tento děsivý jev olupující o identitu se nezastavil před nikým. Galorňané jej nemilosrdně použili, aby zjednali opět mír.

Zbraně nyní mlčely jak v kosmu, tak na Triegegeru. Centrifaaalské lodi se vznášely poklidně vedle krooghských a

první pomocné čluny se vydaly hledat ty, kteří přežili nelítostnou bitvu.

„Prohráli všichni,“ řekl za mnou zlomeným hlasem A-Betšaga a položil mi levačku ztěžka na rameno. Otočil jsem se a pohlédl do jeho zrakové lišty. Jakoby pobýval v nekonečné dáli a v jeho pohledu se zračil hluboký smutek.

Nebyl to už A-Betšaga, jak jsme ho znali. Jakoby mechanicky se obrátil k monitorům a, celé minuty sledoval nastalou situaci. Potom se sesul do pilotního křesla a odpoutal TRONTTER od vraku.

Naše loď musela nyní zazářit na všech lokalizátorech jako jasná hvězda. Nikdo se ale neohlásil, a to byla záhada.

V téhle bitvě nebylo vítězů. Nevyhrál nikdo - ani Centrifaaalové, ani Krooghové, a dokonce ani Galorňané. Na všech lodích to pravděpodobně vypadalo stejně jako na můstku TRONTTERU. Všude byly duševně zlomené bytosti, které zaplatily krutou daň za svou agresivitu a hledaly cestu zpátky k sobě. To, co nyní prožívaly, bylo pro ně horší než smrt.

Kdo pozvedne meč, mečem zemře. Proč jsem si v té chvíli vzpomněl na tuhle větu? Proto, že i Krooghové byli postiženi shiftingem, ačkoli byli napadeni? Kdo dal Galorňanům právo udělit kolektivní trest? Uvědomovali si, kolik tím způsobili utrpení, zármutku a bolesti?

Na palubě TRONTTERU stále vládlo hrobové ticho.

„Co je s vámi?“ vybuchl náhle tlust'och. „Přece jste to přežili. To je vám málo?“

„Raději bychom byli mrtví,“ zamumlal po hodné chvíli A-Betšaga. „Chceš vědět, co se stane? Máme o tom nemálo dokladů z doby po předchozím shiftingu. Naše civilizace se změní od základů.“

Přirozeně že přeháněl. Spolu s ním bylo postiženo několik desetitisíců Centrifaaalů, ve srovnání s počtem obyvatel na Centru Centrifaaalů to ale byl pouhý zlomek.

„Necítíš snad také, jak je ti vysáván život, který ti ještě zbývá?“ zeptal se mě A-Betšaga. „Zatím jsme se ještě nezměnili, ale tělesně budeme chátrat dvakrát rychleji, než je zakotveno v našich genech. Zbytek života se nám zkrátí na polovinu. - Víš, jaké to je vyrovnat se s takovým vědomím?“

Pomocné čluny, kluzáky a Centrifaaalové a Krooghové v kosmických oblecích prohledávali trosky, aby se přesvědčili, zda v nich někdo přece jen nepřežil. TRONTTERU si nikdo nevšímal, a tak jsme se také mohli zapojit do záchranných prací.

Zanedlouho začaly první lodi mizet v hyperprostoru.

Zpáteční let na Centrum Centrifaaalů nám trval jeden den. Stále ještě se kolem nás na palubě pohybovali živí mrtví mamě hledající svou identitu. A-Betšaga měl jediné přání - vrátit se na domovskou planetu a tam v klidu zemřít.

Bully a já jsme trávili spoustu času debatami o účincích shiftingu. Především nám leželo v hlavě zkrácení zbývajících života na polovic. Že by záření, které jsme bohužel zaměřili pouze jako šumění na normální frekvenci, ovlivňovalo geny a schopnost buněk se dělit? Nebyly nakonec postiženy telomery sídlící v chromozomech, které tvoří jakýsi ochranný deštník pro DNA a které způsobí zánik buňky, když se zmenší pod kritickou délku? Nebo probíhá celý proces na submolekulární úrovni a mohl způsobit i přesměrování našich buněčných aktivátorů? Bylo známo, že nositel stárne děsivou rychlostí, pokud přijde o svůj čip.

Poslední tranzice...

Očekával jsem všechno možné a hned po rematerializaci jsem poznal, že se potvrdily mé nejhorší obavy. Dvacet galornských lodí řádilo také v systému Centrifffu. Objevily se bez varování a obyvatelům se vedlo stejně jako účastníkům bitvy o Trieger.

Epilog:

Otřesený A-Betšaga stál před troskami kultury, kterou se snažil zachovat. Snažil se zachránit, co se dalo. Nepřel se s A-Califormem ani s GEDEONTOU, jen sám se sebou. Většina Centrifaaalů musela napříště změnit orientaci, žádný z nich ale nevěděl, jak bude vypadat zbytek jejich života.

Bylo možné, že nastane rozkvět umění. Centrum Centrifaaalů jako

středisko malířů a básníků? Všechno bylo možné.

Třetí den navštívil Perryho Rhodana a Reginalda Bulla nečekaně A-Caliform v doprovodu členů svého klanu. Bývalý vojevůdce byl již jen stínem sebe sama. Nedosáhl vznešených cílů, které si vytýčil. Trápily ho otázky, na které nenacházel odpovědi.. Snad jen naděje, že se jednoho dne dozví pravdu, mu bránila v tom, aby se zabil.

„Proč a jakým právem byl můj národ takto postižen?“ ptal se zoufale. "Kdo jsou tihle Galorňané, že si troufají o nás rozhodovat?“

Protože věděl, že Pozemšťané hledají Galorňany, nabídl pomoc a Perry Rhodan ji přijal.

A-Betšaga předhazoval A-Califormovi, že se takto chce vyvléct z odpovědnosti. Mluvil o něm velmi pohrdavě, ale nakonec dal k dispozici loď , protože nemohl zapomenout na Rhodanovy zásluhy. A tou lodí byla TRONTTER. Současně se ujal všech vládních povinností.

4. února 1289 NGL stará kurýrní loď odstartovala z Centra Centrifaaalů. Na palubě byli oba Terránci, A-Caliform a jeho klan. Cílem byla oblast, jejíž souřadnice poskytl Perryemu Rhodanovi v Gaalu androstrážce Szuker. Bylo třeba uletět 33 000 světelných let. Na tak stařícké kocábce to znamenalo výzvu na souboj se smrtí.